

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Liber primus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

XENOPHONTIS HISTORIA- RVM GRAECA RVM LIBER PRIMVS.

* Hunc titulum qui- bu/dam in libris inuē- tum reti- nere libuit.

Incipit Xe- nophon. ubi desinit Thucydes: vide- licet a ge- stis anno XXI belli Peloponne- sici.

Plut. Alcib. p. 375. Olymp. 92. an. 3. Diodor. 13. p. 350.

Athenien- ses vin- cunt.

NON multis post hæc die- bus interiectis, Thymo- chares Athenis cū pau- cis nauibus venit; ac sta- tim Lacedæmonij & A- thenienses prælio nauali rursus congressi sunt, in quo Lacedæmonij ductu Hegesandridæ victores euaserunt. Paulo post Dorieus, Diagoræ filius, hiemis initio cum XIV nauibus Rhodo profectus, prima luce Hellespontum ingreditur. Eum posteaquam speculator Atheniensium diurnus conspe- xisset, prætoribus signum dedit: atque ita illis aduersus eum prouectis cū viginti nauibus, arrepta fuga Dorieus, ad terram triremes suas subducit, quū circa Rhœteum in mare largius prodiisset. Vbi vero propius ad eum delati essent Athenienses, de nauibus ac terra pugnatum est eo vsque; donec infecta re, ad reliquas copias suas Athenienses Madytum discederēt. Hac pugna conspecta Mindarus, qui apud Ilium Mineruæ sacrificabat, vt subsidium mari suis ferret, nauesque Doriei reciperet: deductis triremibus e portu soluit. Tum Athenienses aduersus eos prouecti, propter litus ad Abydum prælio nauali decernūt, quod quum a matutino tempore ad vesperam vsq; perdurasset, ac partim vincerent: partim vincerentur: cum nauibus XVII Alcibiades superuenit. Ex eo Peloponesij versus Abydū fugere, Pharnabazus e proximo illis opem ferre, qui quidem ingres- sus equo mare, quousque poterat, dimica- bat: idemque vt facerent, equites, pedites- que suos hortabatur. Peloponesij nauibus constipatis, & opposita hostibus acie, non procul a litore pugnabant. Tandem A- thenienses cum xxx vacuis hostium nauibus, quas ceperant, ac suis in prælio cor- ruptis, discedunt, easque Sextum perdu- cunt. Inde naues alix alio, exceptis XL,

ETA ἢ ταῦτα οὐ πολλὰς ἡμέρας ὑπερὶ ἦλθεν εἰς ἀθηνῶν Ἰθυμοχάρης, τῶν ὀλίγων ναῦς ἔχων ὀλίγας καὶ ὄπισθεν ἐναυμάχησαι αὐτῆς λακεδαίμονιοι καὶ ἀθηνῶν. εἰκόησαν ἢ λακεδαίμονιοι, ἠγροῦμένου Ηγησανδρίδου. μετ' ὀλίγον δὲ τούτων, Δωριεύς ὁ Διαγόρου ἐκ ῥόδου εἰς ἑλλήσποντον εἰσεπέλει, ἄρρηκτου χιμῶνος, τέσσαρα καὶ δέκα ναῶν, ἅμα ἡμέρα. καπιδὼν δὲ ὁ τῶν ἀθηνῶν ἡμεροσκόπος ἐσήμανε τοῖς στρατηγῆσι. οἱ δὲ ἀνηγάγητο ἐπ' αὐτὸν εἴκοσι ναῶν, αἳ ὁ Δωριεύς φερόντων, πρὸς τὴν γῆν ἀνεβίβαζε τὰς ἑαυτῶν πειρήρας, ὡς τῶν ὀλίγων πρὸς τὸν ῥοῖτον. ὡσοῦτε ἐπὶ δὲ ἠγροῦμένου τῶν ἀθηνῶν, ἐμάχοντο ἄπο τε τῶν νεῶν καὶ τῆς γῆς, μέγιστοι οἱ ἀθηνῶν ἀπέπλευσαν εἰς μαδύτον πρὸς τὸ ἄλλο στρατοπέδον, ὅθεν πρῶτα ἔσαντες. Μινδαρος δὲ καπιδὼν τὴν μάχην ἐν ἰλίῳ ἦσαν ἐπὶ ἀθηνῶν, ἐβόηθη ὅτι τὴν θάλατταν καὶ καπλωσας τὰς ἑαυτῶν πειρήρας, ἀπέπλευ, ὅπως ἀναλάβη τὰς μὲν Δωριεύς. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, ἀντομαρτήμονοι ἐναυμάχησαν πρὸς ἄβυδον καὶ τὴν ἠϊόναν, μέγιστοι δὲ εἰς ἐωθινοῦ καὶ τῶν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων, Ἀλκιβιάδης ἐπεισὼν δυνὸν δεούσων εἴκοσι ναῶν. εἰς τὸν δὲ φερόντων τῶν πελοποννησίων ἐλήμετο πρὸς τὴν ἄβυδον καὶ ὁ Φαρναβάζος παρεβόηθη, καὶ ἐπεισθάνων τὰς ἰπποδωρὰς ἐπὶ τὴν θάλατταν μέγιστοι δυνατὸν ἦν, ἐμάχοντο, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς αὐτῶν ἰσχυροῖσι καὶ πεζοῖσι παρεκείθητο. ἑμφραζάντες ἢ τὰς ναῦς οἱ πελοποννησίοι, καὶ τῶν ἀθηνῶν, πρὸς τὴν γῆν ἐμάχοντο. ἀθηνῶν δὲ ἀπέπλευσαν, πλείοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες κενῶν, καὶ αἳ αὐτοὶ ἀπώλεσαν κομισάμενοι εἰς σῆσόν. εἰς τὸν δὲ φερόντων, πλείοντα τετραεχόντα νεῶν, ἄλλα

Handwritten marginal notes in Greek script on the right edge of the page.

λαι ἄλλη ὄχοντο ἐπὶ Ὀργυρολογίᾳ ἕξω τῆ
 ἑλληνιστοῦ. καὶ ὁ Ἰθρασύλος, εἰς ὧν τῆ
 αὐτοῦ, στρατηγῶν, ἐς ἀδελφίας ἐπλάθει ταῦτα ἕξ-
 ἀγγελῶν, καὶ στρατιᾶν καὶ ναῦς αἰτήσαν. μὲν
 δὲ ταῦτα Τισσαφέρην ἦλθεν ἐς ἑλλήσπον-
 τον. ἀφικόμενον δὲ παρ' αὐτὸν μιᾶ τεκίρῃ
 Ἀλκιβιάδην, ξενία τε καὶ δῶρα ἄρῃοντα,
 ξυλλαβῶν, εἰρξεν ἐν Ἄρδεσι, Φάσιων κελύβην
 βασιλέα πολεμεῖν ἀδελφείοις. ἡμέρας δὲ
 τεῖκοντα ὑστερον Ἀλκιβιάδης ἐκ σάρδεων
 μὲν Μαντιθεῦ τῆ ἀλόγτος ἐν καρία, ἰω-
 πων ἀπορήσαντες, νυκτὸς ἀπέδρασαν ἐς
 ἰπλάζομας. οἱ δὲ ἐν σιγῇ ἀδελφείοι, ἀ-
 ἰδοῦντο Μίνδαρον πληθὺν ἐπὶ αὐτοῖς μέλ-
 λοντα ναυσὶν ἐξήκοντα, νυκτὸς ἀπέδρασαν ἐς
 καρδίαν. ἐν ταῦτα δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἦκεν
 ἐκ τῆς κλαζομενῶν σὺν πέντε τεκίρῃσι καὶ
 ἰπλάκτιδι. πυθόμενος δὲ, ὅτι αἱ τῆς πε-
 λοποννησίων νῆες ἕξ ἀβύδου αἰηγήμεναι εἶεν ἐς
 κύζικον, αὐτὸς μὲν περὶ ἦλθεν ἐς σισόν, τὰς
 δὲ ναῦς περιπλῆν ἐκεῖσε ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ
 ἦλθον, αἰάχεσθαι ἦδη αὐτῷ μέλλοντος ὡς
 ἐπὶ ναυμαχίαν, ἐπεὶ πληθὺν Θεραμενῶν εἰ-
 χροναυσὶν ἀπὸ μακεδονίας, ἅμα δὲ καὶ Θερα-
 αὐτοῦ, σύβουλος εἶχον ἐτέρας ἐκ τῆς Ἰάσου, ἀμ-
 φότεροι ἠργυρολογηκότες. Ἀλκιβιάδης δὲ
 εἰπὼν καὶ τούτοις διώκειν αὐτὸν, ἕξελετο τοῖς
 ταμείοις ἰσθία, αὐτὸς ἐπλάθει ἐς παρῆον.
 ἀθροῦν δὲ ἠρόμεναι αἱ νῆες ἅπασαι ἐν πα-
 εἰῶ ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς
 αἰηγήθησαν, καὶ τῆ ἄλλη ἡμέρα περὶ ἀεί-
 σου ὤραν ἦκον ἐς περὶ κίον. ἐκεῖ δὲ ἐπύ-
 θοντο, ὅτι Μίνδαρος ἐν κύζικῳ εἶη, καὶ Φαρ-
 νάβατος μὲν τῆ περὶ. ταῦτην μὲν οὖν πᾶσι
 ἡμέραν αὐτῶν ἐμείναν· τῆ δὲ ὑστεραίᾳ Ἀλκι-
 βιάδης ἐκκλήσας ποιήσας, παρεκελεύε-
 το αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἶη καὶ ναυμαχεῖν, καὶ
 πεζομαχεῖν, καὶ τέρμα μαχεῖν. οὐ γὰρ ὅστιν,
 ἔφη, χεῖμα ἡμῖν, τοῖς δὲ πολεμίοις ἀ-
 φθονα περὶ βασιλέως. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ,
 ὅπῃ ὤρμισαντο, τὰ πλοῖα πᾶντα, καὶ τα
 μικρὰ σιμῆ, θροῖσε παρ' ἑαυτὸν, ὅπως μηδεὶς
 ἐξαγγέλη τοῖς πολεμίοις ὅ πλῆθος τῶν νεῶν
 ἐπεκίρξεν, ὅς αἱ ἀλίσκηται ἐς τὸ πέραν ἀπλάτων, θάνατον πᾶσι ζῆμιαν. μὲν δὲ πᾶσι ἐκ-
 κλήσας περὶ ἀσπιδασσάμενος ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀνηγάγετο ἐπὶ πᾶσι κύζικον, ὄντος πολλῶ

pecunie cogende causa extra Hellepon-
 tum proficiscitur: vnus e ducibus Thracylus
 Athenas nauigat, vt partim hæc suis
 renunciaret, partim alias copias & naues
 peteret. Post illa venit in Hellepontum
 Tissaphernes, & Alcibiadem cum triremi
 ad se profectum, hospitaliaque & alia mu-
 nera ferentem comprehendit, ac Sardibus
 in vincula conicit: quod mandasse regem
 diceret, vt Athenienses hostium loco ha-
 berentur. Verum triginta secundum illa
 diebus elapsis nauti equos Alcibiades &
 Mantitheus, qui captus in Caria fuerat,
 noctu Clazomenas aufugiunt. Interea qui
 apud Sestum erant Athenienses, quum a-
 nimaduenterent aduersus se Mindarum
 cum lx nauibus adfuturum: noctu Car-
 diam profugiunt. Eodem & Alcibiades
 Clazomenis cum quinque triremibus &
 vna naui actuaria venit. Quumque Pelo-
 ponnesiorum naues Abydo deductas Cy-
 zicum audiisset: pedes ipse Sestum acce-
 fit, naues vt ambitu facto, mari eo tende-
 rent, iussit. Ex posteaquam venissent, & ipse
 iam iam soluturus esset, ac nauali præ-
 lio cum hoste congressurus: superuenit e
 Macedonia cum nauibus xx Therame-
 nes, & Trasibulus & Thaso cum aliis xx,
 quorum vterque pecuniam coegerat. Iubet
 hos se subsequi, detractis velis in maiori-
 bus, Alcibiades: ipse Parium nauigat. vbi
 quum naues vniuersæ in vnum conuenis-
 sent, numero lxxxvi, nocte sequenti sol-
 uunt, ac die post eam proximo sub pran-
 dij tempus ad Præconesum adpellunt. In-
 telligunt heic, Mindarum, itemque Pharnabazum
 eū pedestribus copiis apud Cyzicum esse.
 Quapropter istic eo die subsistunt. Post-
 tridie vocato ad concionem milite Alcibiades,
 sic eos cohortabatur: vt simul & nauali,
 & pedestri prælio decertandum, & muros
 oppugnandos diceret. Desunt enim, ait,
 nobis pecuniæ, quarum hosti copiam rex
 abunde suppeditat. Die ante illum diem
 proximo, quum portum ingressi essent,
 naues vniuersas, & in his etiam nauigia
 parua collegerat ad se, ne quis hostibus
 nauium numerum enuntiaret: simul per
 præconem edixerat, morte multatum iri,
 quicumque traicere deprehenderetur.
 Posteaquam concionem habuisset, rebus
 vniuersis ad naualem pugnam comparatis,
 Cyzicum magna in pluuia pergit.

Thra-
 cyllus
 Alcibiades
 a Tissa-
 pherne ca-
 pitur.
 Plut. Alcib. p. 376. vide
 ad Diad. 13. p. 351.
 Plut. Alcib. p. 376. τριάκοντα
 ἡμερῶν διαγνομένων,
 ὁ Ἀλκιβιάδης ἰππὸς ποδῶν
 ἐν πορθέσσι, καὶ ἀποδρῶν τῶν
 Φιλίας, ἐς κλαζομενῶν δι-
 φορε. καὶ ἰόντων τὴν βασιλῆα
 γῆν προδίδε βασιλῆα, ὡς ἐπὶ
 ἐκείνῳ μετὰ τὸν ἔλεος.
 Thaso
 Plut. Alcib. p. 376.
 Diad. 13. p. 356. p. 357. A.
 Plut. Alcib. p. 376. ἐκέ-
 λευεν ἐν τῷ περιβάλλοντι
 τὰ λεπτὰ πλοῖα καὶ παρα-
 φυλάσσειν ἐκ.
 ἔτι καὶ πᾶσι ὁμοῦ
 ἐξῆναι φῆναι ἐπιπέδοντα καὶ
 βροχίας καὶ ζοφον βυγῶν
 βασιλῆα καὶ θύναται κρούσασθαι
 παραβλεψόντων.

Eo quum propius accessisset, & cælum esse sudum, sole iam fulgente, cepisset: sexaginta Mindari naues, quæ se procul a portu exercerent, & iâ interceptæ erant, conspicit. Peloponesij quum triremes Atheniensium & plures viderent esse, quam prius, & portui proximas: ad terram fugam se recipiunt, & nauibus simul ad stationem adpulsis, in hostes aduersus se tendentes dimicant. Interim Alcibiades nauibus xx circumuectus, in terram copias exponit. Hoc viso Mindarus & ipse in terram descendit, ac pugnans interficitur. Tum milites ipsius fugere, naues vniuersas Athenienses ad Præconesum deducere, solis Syracusanis exceptis, quas ipsi Syracusani exusserunt. Inde Athenienses postridie Cyzicum nauigant. Tum Peloponesijs ac Pharnabazo urbem deferentibus, Cyziceni Athenienses admittunt. Heic quum dies xx commoratus fuisset Alcibiades, grandia Cyzicenis accepta pecunia, nullo præterea damno eis illato, in Præconesum reuertitur. Inde Perinthum ac Selymbriam nauigat, ac Perinthij quidem exercitum in urbem admittunt: Selymbrienses autem non illi quidem eos admiserunt, pecuniam tamen numerarunt. Inde Chrysolimam Chalcedoniæ delati, oppidum illud muris cingunt, locumque in eo ad colligendas decumas constituunt. Decuma de venientibus e Ponto nauibus exigebatur. Relictum heic xxx nauium præfidium cum duobus ducibus, Theramene ac Eubulo, qui & oppidum & naues e Ponto venientes obseruarent, aliisque damnis hostes, quibuscumque possent, adficeret. Reliqui duces in Hellespotum discedunt. Interceptæ sunt & litteræ, atque Athenas perlata, quæ ab Hippocrate Mindari legato Lacedæmonem missæ fuerant. Earum hæc erat sententia. Actum de præclaris rebus nostris obiit Mindarus: esuriunt milites: quid agendum sit, ex inopia consilij nescimus. At Pharnabazus vniuersas Peloponesiorum copias, & Syracusanos cohortatus, vt saluis adhuc corporibus, lignorum caussa minime deiectis animis essent, quorum vim magnam ditio regis haberet: vestem singulis, cum viatico duum mensium donat. Præterea nautas armat, & regionem suam maritimam præfidiis munit.

Αὐτῶν δὲ ἐπὶ τῆς κυζικῆς λιμῆς, αἰθείας φρουρίας, καὶ τῆς ἡλίου ἐκλάμψαιτος, καθορῶσαι τῶν Μινδαρίου ναῦς γυμναζομένης πόρρω ἀπὸ τῆς λιμῆς, καὶ ἀπειλημυρίας ὑπὸ αὐτῶν, ἐξήκοντα οὐσας. οἱ δὲ πελοποννήσιοι, ἰδόντες τὰς τῶν ἀθηναιῶν τετρήρας οὐσας πλείους τῶν πολλῶν ἢ περὶ τὴν λιμῆν, ἐφυγῶν ἐς τὴν γῆν καὶ σιωρομίσαντες τὰς ναῦς, ἐμάχοντο ὅτι πλείους τοῖς ἐναντίοις. Ἀλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι τῶν ἑαυτοῦ πελοποννήσιων, ἀπέβη ἐς τὴν γῆν. ἰδὼν δὲ ὁ Μινδαρος, καὶ αὐτὸς ἀποβάς ἐν τῇ γῇ, μαχόμενος ἀπέθανεν. οἱ δὲ μὴ αὐτὸν ἔφυγαν. τὰς δὲ ναῦς οἱ ἀθηνῶν ἀρχὴν ἀγρήντες ἐς τὸν ἕκτον ἀπάσας, πλὴν τῶν συρακυσίων. ἐκεῖνας δὲ αὐτοὶ κατέκαυσαν οἱ συρακυσιοί. ἐκεῖθεν δὲ τῆς ὑπερῆρας ἐπλεον οἱ ἀθηνῶν ὅτι κυζικῆς. οἱ δὲ κυζικηνοὶ, τῶν πελοποννησίων καὶ φαρναβάδου ἐκλιπόντων αὐτῶν, ἐδέχοντο τὸς ἀθηναίους. Ἀλκιβιάδης δὲ, μείνας αὐτῶν εἴκοσιν ἡμέρας, καὶ χεῖματᾶ πολλὰ λαβῶν τῶν κυζικηνῶν, ὅσδεν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει, ἀπέπλευσεν ἐς περὶ τὴν ἑλίου λιμῆν. ἐκεῖθεν δὲ ἐπλεύσεν ἐς πείρινον καὶ τὴν σελυμβρίαν. καὶ περὶ τὴν λιμῆν εἰσεδέξατο ἐς τὸ ἄστυ ὁ στρατόπεδον. * σελυμβριανοὶ δὲ ἐδέξατο μὴ οὐ, χεῖματᾶ δὲ ἔδοσαν. ἐκ τῶν δὲ ἀφικόμενοι τῆς χαλκηδονίας ἐς χερσόπολιν, ἐτείχισαν αὐτῶν, καὶ δεκατῶν κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ. καὶ τὴν δεκάτιον ἐξέλεγον τῶν ἐκ τῆς πόλεως πλοίων. καὶ ἐξέλεγον φυλακίαν ἐγκαταλιπόντες ναῦς τετράκοντα καὶ στρατηγῶν δύο, Θηραμένην καὶ εὐμβουλον, τῶν τε χερσίων ἐπιμελεσθῆναι καὶ τῶν ἐκ πλείοντων πλοίων, καὶ εἴ τι ἄλλο ἠδύνατο βλάβειν τῶν πολεμίων. οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοὶ ἐς τὸν ἑλλήσποντον ἄγοντο. τῶν δὲ Ἰπποκράτους τῶν Μινδαρίου ἐπιτρολέως ἐς λακεδαίμονα χεῖματᾶ πεμφθέντα ἐάλωσαν ἐς ἀθῆνας, λέγοντα ταῦτα: Ἐρρῶ τὰ κατὰ Μινδαρος δὲ ἀπέσυσται πεινῶντι πάντες. ἀπορέομε τί χρὴ δρᾶν. Φαρναβάζος δὲ πᾶσι τῶν πελοποννησίων στρατῶν καὶ τοῖς συρακυσίοις τῶν κατεσκεύασμένων μὴ ἀθυμεῖν ἐνεκα ζύλων, ὡς οἴτων πολυμυθῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἕως αὐτῶν σάματᾶ σῶσθαι, ἰμάτιον τὸ ἔδωκεν ἐκάστῳ, καὶ ἐφόδον δυοῖν ἰσχυροῖν, καὶ ὀπλίσας τῶν ναῦς, φυλακὰς κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ τῶν θαλασσίας γῆς.

Lacedæmoniorum clades.
 τεταρακοντα.
 Plut. Alcib. p. 377.
 ἀπορο: εἰκοσι.
 ναῦς ἀθηνῶν δὲ τετρήρας οὐσας πλείους τῶν πολλῶν ἢ περὶ τὴν λιμῆν, ἐφυγῶν ἐς τὴν γῆν καὶ σιωρομίσαντες τὰς ναῦς, ἐμάχοντο ὅτι πλείους τοῖς ἐναντίοις.
 ὁ δὲ φαρναβάζος ἀπέβη ἐς τὴν γῆν. ἰδὼν δὲ ὁ Μινδαρος, καὶ αὐτὸς ἀποβάς ἐν τῇ γῇ, μαχόμενος ἀπέθανεν. οἱ δὲ μὴ αὐτὸν ἔφυγαν. τὰς δὲ ναῦς οἱ ἀθηνῶν ἀρχὴν ἀγρήντες ἐς τὸν ἕκτον ἀπάσας, πλὴν τῶν συρακυσίων. ἐκεῖνας δὲ αὐτοὶ κατέκαυσαν οἱ συρακυσιοί.
 ἐκεῖθεν δὲ τῆς ὑπερῆρας ἐπλεον οἱ ἀθηνῶν ὅτι κυζικῆς. οἱ δὲ κυζικηνοὶ, τῶν πελοποννησίων καὶ φαρναβάδου ἐκλιπόντων αὐτῶν, ἐδέχοντο τὸς ἀθηναίους. Ἀλκιβιάδης δὲ, μείνας αὐτῶν εἴκοσιν ἡμέρας, καὶ χεῖματᾶ πολλὰ λαβῶν τῶν κυζικηνῶν, ὅσδεν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει, ἀπέπλευσεν ἐς περὶ τὴν ἑλίου λιμῆν. ἐκεῖθεν δὲ ἐπλεύσεν ἐς πείρινον καὶ τὴν σελυμβρίαν. καὶ περὶ τὴν λιμῆν εἰσεδέξατο ἐς τὸ ἄστυ ὁ στρατόπεδον. * σελυμβριανοὶ δὲ ἐδέξατο μὴ οὐ, χεῖματᾶ δὲ ἔδοσαν. ἐκ τῶν δὲ ἀφικόμενοι τῆς χαλκηδονίας ἐς χερσόπολιν, ἐτείχισαν αὐτῶν, καὶ δεκατῶν κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ. καὶ τὴν δεκάτιον ἐξέλεγον τῶν ἐκ τῆς πόλεως πλοίων. καὶ ἐξέλεγον φυλακίαν ἐγκαταλιπόντες ναῦς τετράκοντα καὶ στρατηγῶν δύο, Θηραμένην καὶ εὐμβουλον, τῶν τε χερσίων ἐπιμελεσθῆναι καὶ τῶν ἐκ πλείοντων πλοίων, καὶ εἴ τι ἄλλο ἠδύνατο βλάβειν τῶν πολεμίων. οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοὶ ἐς τὸν ἑλλήσποντον ἄγοντο. τῶν δὲ Ἰπποκράτους τῶν Μινδαρίου ἐπιτρολέως ἐς λακεδαίμονα χεῖματᾶ πεμφθέντα ἐάλωσαν ἐς ἀθῆνας, λέγοντα ταῦτα: Ἐρρῶ τὰ κατὰ Μινδαρος δὲ ἀπέσυσται πεινῶντι πάντες. ἀπορέομε τί χρὴ δρᾶν. Φαρναβάζος δὲ πᾶσι τῶν πελοποννησίων στρατῶν καὶ τοῖς συρακυσίοις τῶν κατεσκεύασμένων μὴ ἀθυμεῖν ἐνεκα ζύλων, ὡς οἴτων πολυμυθῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἕως αὐτῶν σάματᾶ σῶσθαι, ἰμάτιον τὸ ἔδωκεν ἐκάστῳ, καὶ ἐφόδον δυοῖν ἰσχυροῖν, καὶ ὀπλίσας τῶν ναῦς, φυλακὰς κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ τῶν θαλασσίας γῆς.
 Plut. Alcib. p. 377.
 Ἰδὲ Chrysolimam Chalcedoniæ delati, oppidum illud muris cingunt, locumque in eo ad colligendas decumas constituunt. Decuma de venientibus e Ponto nauibus exigebatur. Relictum heic xxx nauium præfidium cum duobus ducibus, Theramene ac Eubulo, qui & oppidum & naues e Ponto venientes obseruarent, aliisque damnis hostes, quibuscumque possent, adficeret. Reliqui duces in Hellespotum discedunt. Interceptæ sunt & litteræ, atque Athenas perlata, quæ ab Hippocrate Mindari legato Lacedæmonem missæ fuerant. Earum hæc erat sententia. Actum de præclaris rebus nostris obiit Mindarus: esuriunt milites: quid agendum sit, ex inopia consilij nescimus. At Pharnabazus vniuersas Peloponesiorum copias, & Syracusanos cohortatus, vt saluis adhuc corporibus, lignorum caussa minime deiectis animis essent, quorum vim magnam ditio regis haberet: vestem singulis, cum viatico duum mensium donat. Præterea nautas armat, & regionem suam maritimam præfidiis munit.

Handwritten marginal notes in Greek script, including phrases like "σπλυμβριανῶν", "ἐκλιπόντων", and "ἐπέπλευσεν".

καὶ συγκαλέσας τὰς ἐξ ἀπὸ τῶν πόλεων στρατη-
 γούς, καὶ τειχεράρχους, ἵκέλευσε ναυπηγεῖσθαι
 τειχίους ἐν ἀντὶ μέρους ὅσας ἔχαστοι ἀπώλεσαν,
 χρήματα τε διδοῖς, καὶ ὕλιον ἐκ τῆς ἰδίας κερμίδος
 φερέζων. ναυπηγευμένων δὲ, οἱ συρακεῖ-
 οἱ ἅμα τοῖς ἀντὶ μέρους τῶν τειχέων πῆρετέ-
 λες, καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἤρεσαν πύργων μάλιστα.
 ἔπειτα δὲ ἄνεργεσία τε καὶ πολιτεία συρα-
 κείοις ἐν ἀντὶ μέρους ἔβη. Φαρνάβαζος μὲν ἔν-
 ταῦτα διετάξας, ἀπέστειλε χαλκιδόνα ἐβοήθη.
 ἐν δὲ ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἠσχηθη τοῖς τῶν συρα-
 κείοων στρατηγείοις, ὅτι φάριεν οἴκισθαι ὑπὸ
 τῷ δήμῳ. συγκαλέσαντες οὖν τοὺς ἑαυτῶν στρα-
 τήγους, Ἐρμοκράτους ἱεροκλεῖδους, ἀπὸ λω-
 φύου πύργου ἑαυτῶν συμφορὰν, ὡς ἀδίκως
 φάριεν ἀπόρτες τῶν νόμων παρήνεσαν
 ἱεροκλεῖδους καὶ ἄλλοι, ὡς ἀπὸ τῶν
 τεσσάρων ἀγαθῶν πρὸς τὰ ἀεὶ τῶν
 γαλλομένων, ἐλέασθαι ἑκέλευον φάριεν, μέ-
 λους αὐτῶν ἀφίκωνται οἱ ἠρημένοι αὐτῶν ἐκείνων. οἱ
 δὲ ἀναβοήσαντες ἐκέλευον ἐκείνους φάριεν, καὶ
 μάλιστα οἱ τειχεράρχοι, καὶ οἱ ἑπιβάται, καὶ οἱ
 κυβερνήται. οἱ δὲ οὐκ ἔφαθον ὅτι ἐπὶ τῶν πόλεων
 τῶν ἐαυτῶν πόλιν. εἰ δὲ τις ἐπιβαλίη τι ἀλλοίς,
 λόγον ἔφασκεν χεῖρῶν διδοῖναι, μεμνημένους
 ὅσας ἐν ναυμαχίᾳ ἀλλοί καθ' αὐτὴν νενικήκα-
 ντε, καὶ γὰρ εἰλήφατε, ὅσα τε μὲν τῶν ἀπὸ τῆς
 γαλλομένης, ἢ μὲν ἠρημένων, ταῖς ἐχούσας πύ-
 ρους ἀφίκωνται, ἔπειτα τε πύργους ἠμετέραν φρετίων, καὶ τῶν
 ἠμετέραν πρὸς ἡμῶν, καὶ τῶν γὰρ καὶ τῶν
 λατῶν ὑπάρχουσαι. ὁ δὲ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 ἱεροκλεῖδους, ἱεροκλεῖδους, ἔμειναν ἕως ἀφίκωντο οἱ
 αὐτῶν ἐκείνων στρατηγείοις, Δημόδοκος ἱεροκλεῖδους,
 καὶ Μύσκων Μενεκράτους, καὶ Πόταμις Γνω-
 σία. τῶν δὲ τειχεράρχων ὁμοσάντες οἱ πλείστοι
 κατὰ τὴν ἀπόρτην, ἐπὶ μέρους συρακεύσας ἀφίκων-
 ται, ἀπεπέμφαντο ὅποι ἠβούλοντο πύργους,
 ἐπαυνοῦντες. ἰδίᾳ δὲ τῶν Ἐρμοκράτου
 πρὸς ἡμῶν, μάλιστα ἐπέστησαν πύργους τε
 ἐπιμέλεια, καὶ πρὸς ἡμῶν, καὶ κινότηρα.
 ὧν γὰρ ἐγίνωσκε τὰς ἐπιμελείας τῶν τει-
 χεράρχων καὶ κυβερνητῶν καὶ ἐπιβατῶν, ἐκεί-
 νης ἡμέρας τῶν πρὸς καὶ πρὸς ἑαυτῶν
 σωμαλίζων πρὸς πύργους οὐκ ἐπὶ πύργους ἑαυτοῦ,
 πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπιβατῶν, καὶ ἐπιβατῶν.
 ὁ δὲ ἐν τῷ ἑσπέρῳ πύργους οὐκ ἐπὶ πύργους ἑαυτοῦ,
 πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπιβατῶν, καὶ ἐπιβατῶν.
 ὁ δὲ ἐν τῷ ἑσπέρῳ πύργους οὐκ ἐπὶ πύργους ἑαυτοῦ,
 πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπιβατῶν, καὶ ἐπιβατῶν.

A Conuocatis etiam praetoribus urbium, & triremium praefectis, apud Antandrum triremes tot aedificare iubet, quod ipsorum quisque amisisset: simul & pecunia subleuat eos, & materia ex Ida sumendam indicari iubet. Dum haec classis aedificatur, Antandrii Syracusanorum ope muri partem quaedam absoluunt, & in praesidio eorundem opera mirifice probata fuit. Eas ob causas factum, ut Syracusani & bene de Antandro promeriti dicantur, & eius ciuitatis ius etiam nunc habeant. His ita constitutis, Pharnabazus mox Chalcedonem, ut opem ei ferret, contendit. Accepere nuntium hoc tempore Syracusanorum duces exsilij sui, quod eis plebis scito fuerat irrogatum. Quapropter conuocatis militibus, Hermocrate ceterorum nomine verba faciente, calamitatem suam deplorat; qui per iniuriam, & praeter leges vniuersi exsulare iuberentur. Horratur inde, ut etiam deinceps ad imperata facienda promte fortiterque se gererent, quemadmodum fecissent hactenus: & magistratus legerent, donec adessent ij, qui iam suo essent loco designati. Milites clamore sublato, ipsi ut cum imperio essent, iubent; in primisque volebant hoc triremium praefecti, & epibatae, & gubernatores. Duces contra monent, aduersus rempublicam seditione mouendam non esse. Si vero accusationes in se ab aliquo instituerentur, suam ut causam agerent, hortantur; in memoriam reuocantes, quot naualibus praелиi victores ipsi nullis adiutoribus fuissent, quot cepissent naues, quoties cum aliis inuicti ductu suo existissent. Etiam locum, inquit, honestissimum in acie, quum propter virtutem nostram, tum alacritatem vestram habuistis, siue quid terra, siue mari gereretur. Quum neque quisquam in eos quidquam culpae conferret, & ab omnibus rogarentur: manere, donec qui eis succederent, duces aduenirent. Erant hi Demarchus Pidoci, Musco Menecratis, Potamis Gnosiae, filij. Quumque maxima pars praefectorum triremibus iureiurando confirmasset, se illos, posteaquam Syracusas rediissent, in patriam reducturos: etiam laudibus prosequentes ita dimiserunt omnes, ut quo visum esset, concederent. In primis diligentiam Hermocratis, & alacritatem, & popularitatem desiderabant, quo priuatim familiariter utebantur. Nam de triremium optimum quemque sibi cognitum singulis diebus ad contubernium in tabernaculum suum mane ac vespere inuitabat,

ἐκέλευε

πρὸς ἡμῶν

ἐπιβατῶν

πρὸς ἡμῶν

Syracusani
Duces exsilio multati
tur.

Virtus
hac voce
etiam Hira-
tius Signi-
ficat ausent
classiarum
militem.

Hermocratis
laudes.

& cum eis quidquid vel dicturus, vel facturus esset, communicabat. Docebat etiam eos, & quædam non meditata exemplo proferre iubebat, quædam non nisi re deliberata. Ob has res magna erat Herocratis in confessu publico gloria, quod optima quæque tum dicere, tum cōsulere existimaretur. Idem quum Tissaphernem Lacedæmone accusasset, ac non solum Astyochi testimonio subleuaretur, sed etiã ipse verum dicere visus esset: ad Pharnabazum se cōferens, pecuniam prius, quam peteret, impetrabat; eaque comparata stipendiariorum militum & triremium copia, reditum in patriam moliebatur. Interea Syracusanorum [ducum] successores Miletum veniunt, eisque copiæ cum nauibus exercitus traditæ sunt. Eodem tempore coorta in Thasso seditione, omnes qui a Lacedæmoniorum partibus stabant, vna cū Lacedæmonio præfecto Eteonico peluntur. Id quia Tissapherne iuuante, Paspippidas Lacedæmonius perfecisse crederetur: Sparta exfulare iussus est. Eius loco ad nauales copias, quas ipse de sociis coegerat, Cratesippidas missus; in Chio suam eas in potestatem accepit. Accidit hoc etiam tempore, dum Athenis Thrasylus ageret, vt Agis Decelea prædatum egressus, ad ipsos vsque muros Atheniensium accederet. Ibi Thrasylus & Athenienses, & alios omnes, qui erant in vrbe, educit: propterque gymnasium Lyceum aciem opponit hostibus, manum conferturus, si accederent. Quod quum vidisset Agis, celeriter abduxit suos, amissis paucis extremo in agmine, quos velites interemere. Accendit hoc Atheniensem erga Thrasylum studia, vt alacrius ei concederent, cuius ipse rei causa venerat. Nam decretum, vt delectu habito, cito grauis armaturæ pedites, equites c, triremes l sumeret. Agis autē, quum e Decelea frumento onusta complura nauigia ferri cursu in Piræeum cerneret: frustra suos aiebat longo iam temporis spatio terra prohibere Athenienses, nisi quis eos ab illis etiam locis excluderet, vnde mari frumentum veheretur. Adeoq; optimum fore, si Clearchus Ramphij filius, qui publicus esset Byzantium hospes, Chalcedonem Byzantiumque mitteretur. Hac sententia comprobata, discessit is, explentibus xv nauium numerum Megarensibus ac reliquis sociis, quæ ipsæ magis essent militi vehendo idoneæ, quam celeres. Harum tres in Hellesponto a ix Atticis nauibus demersæ sunt, quæ perpetuo

Thasso
insula a
Lacedæmonio
desicit.

Agis rex
Lacedæmonius
ad Athenarum
muros ex-
curret.

Agis repel-
lunt.

Ανεχρῖνοδοτο ὁ πῆμελλεν ἢ λέγων, ἢ παρὰ τὴν
κακείνοις ἐδίδασκε, κελθῶν λέγων τὰ μὲν,
ἀπὸ τῶ παρὰ τὸν ἄλλο, τὰ δὲ, βουλοσάμε-
νοις, ἐκ τούτων Ἐρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῶ
συνεδρίῳ ἀδύξῃ, λέγων τὴν δούκων καὶ τῶν βου-
λοσάμενων
λοσάμενων τὰ κράτιστα. κατηγορήσας δὲ Τισσα-
φέρουσι ἐν Λακεδαίμονι Ἐρμοκράτης, μὲν-
τυρωῦτος καὶ Ἀστυόχου, καὶ δόξας τὰ ὄντα λέ-
γων, ἀφικόμενος πρὸς Φαρνάβαζον, πρὶν αἰ-
τῆσαι χρέματα λαβῶν, παρεσθλάζετο πρὸς
B πῶν ἐς συρακυσίας ἀποδοῦν ἕξενος τὴν τε-
ρίφης, ἐν τούτῳ ἤκων οἱ ἀφικόμενοι τῶν συρα-
κυσίων ἐς μίλητον, καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς
καὶ τὸ φράττωμα. ἐν θάλασσῃ ἢ ἐπὶ τὸν κρηθρὸν
τῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἀποδοῦν, ἐκ τῶν τῶν οἱ λα-
κωνισαί, καὶ ὁ λακων δὲ μωσις Ἐτεόνικος, κα-
ταλιπαροῦσι τὰ τὰ παρὰ τὸν σὺν Τισσαφέρ-
ουσι Πασσιππίδας ὁ λακων, ἐφυγὼν ἐκ ἀπάρ-
της. ἐπὶ τῷ ὁ ναυικὸν, ὁ ἐκείνος ἢ δροσικὸν ἀπὸ
τῶν συμμάχων, ἔξεπέμφθη Κρατισσιππί-
C δας, καὶ παρέλαβεν ἐν γίῳ. πρὸς τῶν τῶν τῶν
χρόνους Θερασίου ἐν ἀθηνῶν ὄντος, Ἀγίς
ἐκ τῆς δεκελείας πρὸς τὸν μὲν ποιεῖν, πρὸς
αὐτὰ τὰ τείχη ἤλθε τῶν ἀθηνῶν. Θερασί-
λος δὲ ἔξαλαγὼν ἀθηνῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
ἐν τῇ πόλει ὄντων ἀποστῆναι, παρέταξε πρὸς
τὸν λυκόν τε μνάσιον, ὡς μαχόμενος, ἀπὸ τῶν
ἰσίων. ἰδὼν ὁ τῶν Ἀγίς ἀπήγαγε τὰ χρέως
καὶ πῆνες αὐτῶν ὀλίγοι τῶν ὅτι πᾶσιν ὑπὸ
τῶν φίλων ἀπέθανον. οἱ δὲ ἀθηνῶν τῶν
D Θερασίου ἀφ᾽ αὐτῶν ἐπὶ πρὸς τὸν μωσις ἔ-
σαι, ἐφ᾽ ἃ ἤκε καὶ τὸ ἐπεφίσει αὐτὸν ὁ πλίτας τὸ ἐφί-
αὐτὸν καὶ ἀλέξασθαι χιλίας, ἰπατίας δὲ ἕκα-
στὸν, τεκίφης ὁ πεντήκοντα. Ἀγίς ὁ ἐκ τῆς δε-
κελείας ἰδὼν πλοῖα πολλὰ οἴτου ἐς πύραμα
καταθέοντα, ὅθεν ὄφελος ἔφη εἶναι, τῶν μετ᾽
αὐτῶν πολὺν ἢ τὸν χρόνον ἀθηνῶν εἶργαν τῆς
γῆς, εἰ μὴ τις γῆτοι, ὅθεν καὶ ὁ ἐπὶ θάλατταν οἴ-
τος φοιτᾷ κρείσσον τε εἶναι καὶ Κλέαρχον τὸν
E Ραμφίς, πρὸς τῶν ὄντων βυζαντιῶν, πέμψαι
ἐς χαλκιδόνια τὴν καὶ βυζαντιῶν. δόξαντος δὲ
τούτου, πληρωθῶν ἰσίων ἐκ τε μεγάρων καὶ
πρὸς τῶν ἄλλων συμμάχων, πεντεσίδεκα
εραπωπίδων μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων, ὡς χετο καὶ αὐ-
τῶ τῶν νεῶν. τῶν ἀπολλωται ἐν τῶν ἑλλης-
πόντῳ ὑπὸ τῶν ἀθηκῶν ἐνέει ἰσίων, αἱ αἰ-
εῖ
εἰ τῶν

ἐν αὐτῷ τὰ πλοῖα διεφύλακτον· αἱ δὲ δῆσαι ἔφυγον ἐς σπονδῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐς βυζάντιον ἐσώθησαν. καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληθη, ἐν ᾧ κερκηδόνιοι Ἀντίβα ἠγρομύς στρατῶσά τις ἐπισηκλίαν δέκα μυριάσι στρατίας, ἀφῆδον ἐν τρεῖσι μῆσι χιμῆραν· δύο πόλεις ἐλλυίδας, σελινοῦντα καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἄλλων ἔτι (ᾧ αὐτὸν οὐλυμπίας τρίτη καὶ ἐνενηκστή, ἢ παρὰ τὴν ἑξῆς ζῶντας ἐνίκη Εὐαγροῦ ἡλείου, δὲ ἡ σάδρον ἑὺβότας κυρῶναιος, ὅτι ἐφόρος μὲν ὄντος ἐν ἀσπίδι Εὐαρχίππου, ἀρχόντος δὲ ἐν ἀδύων Εὐκλήμονος) ἀθηναῖοι μὲν πολεμὸν ἐπέχισαν, Θεασύλος δὲ τὰ τε ἡφισθέντα πλοῖα λαβὼν, καὶ πεντακισχίλις τῶν ναυτῶν πελάσας ποιησάμενος, ὡς ἅμα καὶ πελάσας ἐσομύοις, ἔξελθὼν ἐς ἄρχομύς ἔφραξ ἐς σάμον. ἐκ δὲ μείνας ἄρῃς ἡμέρας, ἐπέλθων ἐς πύργου καὶ ἐν αὐτῷ πύργῳ ἔδρασε, καὶ παρὰ τὴν τεῖχον. ἐκ δὲ τῆς μιλῆτου βοηθήσαντες πῆρες τοῖς πυργῶσι, διεσπαρμένους οἷα τῶν ἀδύων τὸς ἡλίοις ἐδίωκον. οἱ δὲ πελάσας, καὶ τῶν ὀπλιτῶν δύο λόχοι, βοηθήσαντες παρὰ τὸς αὐτῶν ἡλίοις, ἀπέκλιθεν ἀπὸ τῶν τοῖς ἐκ μιλῆτου, ἐκ τῶν ὀλίγων καὶ ἀσπίδας ἔλαβον ὡς ἀφῆρασίας, καὶ ἔφραμον ἐφῆσαν. τῆ δὲ ὑπεραία ἐπέλθουσα ἐς νότιον, καὶ ἐν ἑσπέρῳ παρὰ τὴν ἀσπίδα μύοι, ἐπορεύοντο ἐς κροφῶνα. κροφῶνιοι δὲ παρὰ ἐχώρησαν. καὶ τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἐπέλαθον ἐς τὴν λυδίαν, ἀκμάζοντες τὸ σίτου, καὶ κώμας τε πολλὰς ἐπέφρασαν, καὶ χεῖμα ἔλαβον καὶ ἀνδράποδα, καὶ ἄλλω λείαν πολλὰ. Στάγης δὲ ὁ πέρος παρὰ τῶν ταῦτα ταῦτα χεῖμα ἔλαθον, ἐπεὶ ὁ ἀδύων ἐκ τῶν στρατοπέδου διεσκαδαμένοι ἦσαν καὶ τῶν ἰδίας λείας, βοηθήσαντων τῶν ἰππέων, ἕνα μὲν ζῶν ἔλαβον, ἐπὶ δὲ ἀπέκλιθεν. Θεασύλος δὲ μὲν ταῦτα ἀπήγαγον ἐπὶ τῶν ἀφῆρασιων, ὡς ἐς ἐφῆσον πλὴν ἑὺμύοις. Τῶν φέρης δὲ ἀφῆρα μύοις ἔφρα τὸ ὅτι χεῖμα, στρατῶν τε σιμῆλεγε πολλῶν, καὶ ἰππέων ἀπέφραγε, τῶν ἀφῆρα ἑλλῶν ἐπῆσαν ἐς ἐφῆσον βοηθῆν τῆ Ἀρτέμιδι. Θεασύλος δὲ ἐβδόμη καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μὲν τὴν ἐσολλῶν ἐς ἐφῆσον ἐπέλθουσε, καὶ τὸς μὲν ὀπλιτῶν τῶν ἐς τὸν κροφῶν ἀποβιάσας, τὸς δὲ ἰππέων, καὶ πελάσας, καὶ ἐπιβῆτας, καὶ τὸς ἄλλους πύργους παρὰ τὸν ἐφῆσον ἐπέλαθον, ὡς ἐπῆρα τῆς πόλεως, ἅμα τῆ ἡμέρᾳ παρὰ τῆ δὲ ἐφῆσον δύο στρατοπέδα. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἐβόηθησαν σφίσι. οἱ τε σύμμαχοι, οἱ τῶν φέρης ἡγαγε, καὶ οἱ σιμῆλεγοῖσι,

A in iis locis naues obseruabant. Ceteræ Seftum fuga se recipiunt, ac faluæ Byzantium inde perueniunt. Atque hic eius anni finis fuit, quo Karthaginienfes Hannibile duce cum ccccxxx hominum in Siciliam profecti, trium mensium fpatio Græci nominis oppida duo, Selinuntem & Himeram ceperunt. Anno fequente, in quem olympias xciii incidit, qua Elei Euagoræ adiuncta biga victoriam confequuta eft, vincente in ftadio Eubota Cyrenenfi, quum apud Spartanos Ephori magiftratûm Euar-chippus gereret, Athenis Euctemon Ar-chontis officio fungeretur; Thoricum Athenienfes muniuerunt, & Thrafylus fumtis nauibus fibi decretis, & nautis 100 cetratorum inftar armatis, vt iis fimul tamquam cetratis vteretur, & ftate ineunte ad infulam Samum nauigauit. Vbi quum tri-duum manifflet, Pygela difcedit. Heic & agros populatur, ftat, & ad oppidi murum copias admouet. Tum Milefij quidam Py-gelenfibus opem ferentes, palatos hinc inde velites Athenienfium perfequuntur. At vero cetrati, & grauis armaturæ peditum cohortes duæ, velitibus fuis opè lata, illos omnes, qui Mileto venerant, extra paucos quofdam, occidunt: fcutis, plus minus, cōpotiuntur: tropæum ftatuunt. Poft ridie Notium nauigant. Inde paratis ad iter rebus omnibus, Colophonē pergunt. Trāfeunt in eorum partes Colophonij. Nocte proxima Lydiam ingrediuntur, matura iam fegete, multosq; vicos exurunt: pecuniam, mancipia, prædam aliam ingentē rapiunt. Tum Perfa quidam Stages, qui his in locis ageret, quo tempore Athenienfes hinc inde fparfi, ac prædæ feperatim intenti erant, equitum fubfidio viuum vnum capit, & feptem interficit. Poft hæc ad mare Thrafylus copias ducit, quafi Ephesum nauigaturus. Eo conatu hominis animaduerso Tiffaphernes, magnas cogebat copias, equitibusque dimiffis imperabat omnibus, vt Dianæ latum opem Ephesum accurre-rent. Thrafylus die, poftquam inualiffet Lydiam, xvii Ephesum nauigat: grauefta armaturam ad Coreffum exponit: equi-tes, cetratos, epibatas, ceteros omnes pro-pter paludē, ex oppidi parte altera: quum-que iam illuiffet, bipertitum exercitum admouet. Contra oppidani, auxiliates a Tiffapherne adducti, Syracufani tam illi,

Hannibal Siciliam inuadit.

Olymp. 93. an. 1.

Vide Suidam in voce ἀρχων.

Mileforū clades.

Thrafylus Diodor. 13. p. 365. ff. Ephesum refert in Olymp. adyreditus 92. an. 4. et cum co-irritoco-facere videtur Plet-natu, conjungens hæc cum pu-gna ad Cyzicum. Alcib. p. 377. Vide pag. 329.

χιμῆραν

Εὐαγροῦ & Εὐβό-τας

παρὰ τὸν

qui xx nauibus primi venerant, quam qui A nauibus v aliis, quæ recens cum Eucleo Hipponis, & Heraclide Aristogenis filiis, prætoribus, adpulerant, itemque Selinuntia duæ naues: omnes inquam hi opis ferendæ causâ se coniungunt, ac primum grauis armaturæ pedites, qui erant Coreffi, adgrediuntur. Eos posteaquam in fugam vertissent, & interfectis plus minus e, reliquos vsque ad mare persequuti fuissent: ad eos, qui propter paludem erant, se conuertunt. Coniecerunt & illic se Athenienses in fugam, etc eorum interfectis. Statuerunt hoc loco tropæum Ephesij, & alterum apud Coreffum. Syracusanis & Selinuntis permultis, qui præclarissime se gesserant, præmia fortissimo cuique debita, publice priuatimque data: concessa & immunitas perpetua, si quis esse eiuis cuperet: Selinuntis etiam hoc, vt quando patriam illi amississent, Ephesij ius ciuitatis haberent. Athenienses receptis per inducias mortuis, Notium discedunt. Heic quum illos humassent, Lesbum versus & Hellepontum nauigant. Ingressi Methymnensem in Lesbo portum, naues illas xxv Syracusanas ex Epheso præteruehi conspiciunt. Itaque aduersus eas in altum prouecti, quatuor vna cum ipsis vectoribus capiunt, reliquas Ephesum vsque persequuntur. Captiuos ceteros Athenas Thrasylus omnes mittit, vnum Alcibiadem Atheniensem, consobrinum Alcibiadis, exfiliique socium, lapidibus obrui iussit. Hinc Sestum ad exercitum nauigat, vnde copiarum vniuersarum Lampfacum traiciunt. Aderat iam hiems, qua captiuus Syracusani, qui in Pyraeo lapidinis inclusi erant, saxo perfosso, noctu partim fuga Deceleam, partim Megara dilapsi sunt. Ceterum quum vellet apud Lampfacum Alcibiades vniuersas copias in eisdem ordinibus redigere, nolebant milites illi, quibus antehac vsus erat, in eisdem cum Thrasyli militibus ordines collocari: quod se pro inuictis ducerent, illi victi venirent. Omnes heic tamen in hibernis habiti, quum Lampfacum muniissent; expeditionem aduersus Abydum suscipere. Ferebat his opem magna cum equitum manu Pharnabazus. Sed prælio superatus, terga dedit. Hunc cum equitatu suo, & cxx grauis armaturæ peditibus, quibus Menander præerat, persequi non destitit Alcibiades, donec tenebræ ipsum eriperent. Post hanc pugnam milites inter se sponte sua permisti,

οἱ τ' ἀπὸ τῶν περὶ τέρων εἶχον νεάν, καὶ ἀπὸ ἑτέρων πέντε, αἱ ἔτυχον τότε πρὸς ἡρόδοτον νεώσι ἠκούσαν μὲν Εὐκλέους τε τῶ Ἰππωνος, καὶ Ηρακλείδου τῶ Αρεισογύου στρατηγῶν, καὶ Σελινούσια δύο. οὗτοι δὲ πρότερον πρὸς τὸν μὲν πρὸς τὸν ὀπλίταις τὰς ἐν κρηναῶν ἐβόηθησαν. οὗτοι δὲ βεβαβημοί, καὶ ἀποκλείναντες εἰς αὐτὴν ὡσεὶ ἐκαστὸν, καὶ εἰς πῦρ θάλασσαν καταδιώξαντες, πρὸς τὸν πρὸς τὸν ἑλὸς ἐβάπτοντο. ἔφυγον δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἀπώλοντο αὐτῶν ὡς τριακῆσοι. οἱ δὲ ἐφέσοι ἔσπαμον ἐν τῷ ἐσησαν, καὶ ἔτερον πρὸς τὰς κρηναῶν τοῖς δὲ συρακυσίοις καὶ σελινοῖσι κρηναῖοις ἡροδοτοῖς ἀρεστὰ ἔδωκεν καὶ κρηνη καὶ ἰδία πολλοῖς, καὶ οἰκείν ἀτέλῃ ἔδδσαν τὰ βουλομένη ἀεὶ σελινοῖσι δὲ, ἐπεὶ ἡ πόλις ἀπλώλη, καὶ πολίλειαν ἔδδσαν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τὰς νεκροὺς ὑποσπόνδυες ἀπολαβόντες, ἀπέπλευσαν εἰς νότον καὶ εἰς θάλασσαν αὐτοῖς, ἐπλεον ὅτι λέσβος καὶ ἑλλησπόντου ὀρμουῦτες δὲ ἐν μεθύμη τὴν λέσβου, εἰδὼν πρὸς ἀπλευσας εἰς ἐφέσου τὰς συρακυσίας ναὺς πέντε καὶ εἶκοσι. καὶ ἐπ' αὐταῖς αἰαζήντες, τέταρτος μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δὲ ἄλλας καταδιώξαντες εἰς ἐφeson. καὶ τὰς μὲν ἄλλοις ἀχμαλώτους Θερασύλος εἰς ἀθηνῶν ἀπέπεμψε πρότερον, Ἀλκιβιάδου δὲ ἀθηνῶν, Ἀλκιβιάδου ὄντα αἰεφίων καὶ ξυμφυγάδα, κατέλαβεν. ἐν τῷ δὲ ἐπλάσεν εἰς τὴν σπον πρὸς τὸ ἄλλο πρὸς τὸ μα. ἐκεῖθεν δὲ

Athenien-
sibus strages.

Plut. Alcib. p. 377.

Plut. Alcib. p. 377. Militum
δύο δ' ἐπισημῶν Alcibiadis
οἱ μετὰ Ἀλκιβιάδου ἀρρογῆτι.
σπῆλαι οὐδ' ἀμείνοι, καὶ λοβῶτον
ἐξ ἁρόνησαν, ὡς ἀπ' αὐτῶν
ἐπὶ τοῖς ἀλλοῖς καλοῖσιν ἰγνύ-
νοσι σπῆλαι οὐδ' ἀμείνοι, πολ-
λάκις ἠθροῦντο, ἀντιλήθη
ὄντο. καὶ γὰρ ὁ πολλὸν προ-
λερον οὐνεβέζη καὶ πρὸς
βασιλοῦ περὶ ἔλαβον τὸ
Θρασύλλου (τὸ τραπεζύβουλον
νοσῶν Διόδ. 13. p. 365. Α.)
τὸ χαλκὸν ἀνέστησαν ἰσο-
πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐφεσίων
ἐπ' αἰανῆ τῶν Ἀθηνῶν
ταύτ' ἐν ἐνδίδαν οἱ
μετ' Ἀλκιβιάδου τοῖς μετὰ
τῶν Θρασύλλου μετὰ τὸ
γονίον αὐτῶν καὶ τῶν οὐρα-
τηγῶν, ἐκείνοις δὲ μὲν
γυμνασίον, μὲν ἐχώρησε
ἐν τῷ στρατοπέδῳ κοινῶ
καὶ ἀδελφῶν. ἐπεὶ δὲ Φαρνάβοτος ἐπαύσε τὴν πάλιν ἔχων καὶ πύξες
ἐκπλήθει ἀδελφῶν ἐρεβεληκόθιν εἰς τὴν ἠθροδινῶν, ὁ Ἀλκιβιάδης ἐν βρονθῆσιν ἐκ' αὐτῶν ἐτρέφαλο καὶ καὶ
διώξεν αὐτοὺς ἐκ τῶν μετὰ Θρασύλλου, καὶ ἀντιλήθη, καὶ κοινῶ φιλῶ φρονέμενοι καὶ χαίροντες ἐπανέβαν εἰς τὸ στρατὸν καὶ ἠσπῶ-
τοπέδον. τὴν δὲ ἑσπῶσαν σὺδας ἑσπῶσαν, ἐλεμελάθει τὴν Φαρναβοτῆος χερσὶν ἑδένος ἀρῶν ναυαγῶν ἰολμυδῶν, ἰερεῖς μὲν οἱ
καὶ ἰερεῖας ἐλαβε μὲν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἀνευ δούλων.

Handwritten marginal notes in Greek script, partially visible on the right edge of the page.

καὶ ἠπαύζοντο τὸς μὲν Θρασύλου. ἔξῃλλον δὲ Ἴνας καὶ ἄλλας ἑξόδοις τῶν χιμῶνος ἐς τὴν ἠπειρον, καὶ ἐπόρου τὴν βασιλέως χώρον. τὰ δὲ αὐτὰ χροῖα καὶ λακεδαίμονιοι τὸς ἐς τὸ χρυφάσιον τῶν εἰλώτων ἀφεστῶτας ἐκ μαλέας, ὑποσπίνδοις ἀφῆκον. καὶ δὲ τὸ αὐτὸν κερὸν καὶ ἐν ἠρακλείᾳ τῆ βαχινία ἀχαροὶ τὸς ἐποίχοις, ἀπτεταγμένων πύτων πωρὸς τὸς οἰταίους πολέμοις οἴτας, πωρὸς ἔδδοσαν, ὡς ἰεὺς πωλέσθαι αὐτῶν πωρὸς ἐπιαχοῖσις σὺ τὰ ἐκ λακεδαίμονος δέμοσι Λαβῶτη. καὶ Β οὐκ αὐτὸς ἔληθη σὺτ, ἐν ᾧ καὶ μῆδοι δὲ πὸ Δαρείου τὸ πρῶτον βασιλέως δὲ πρῶτοντες, πάλιν πωρὸς ἐχώρησαν αὐτὰ. τὸ δὲ ἔπιόν- τος ἔτοις οὐκ ἔφακαίνα νεὸς τῆς Ἀθηνῶν ἐνε- πρήσθη, πρῶτος ἐμπροσθέντος. ἐπεὶ δὲ ὁ χι- μῶν ἔληγε, Πανθακλέους μὲν ἐφορβύοντος, δῆρχος δὲ Αἰπιχίμους, ἔαρος δῆρχομῆους, πέντε καὶ ἑξοσιν ἐποῖν τὰ πολέμω παρε- ληλυθῶτων, οἱ ἀθηνῶσι ἐπλάσαν ἐς πωρι- κήσιν πύτη τὰ στρατοπέδω. ἐκεῖθεν δὲ ἔπι χαλκιδόνα καὶ βυζάντιον ὁρμήσαντες, ἐστρατοπέδωσαν πωρὸς χαλκιδόνα. οἱ δὲ χαλκιδόνοιοι πωρὸς οἰόντας ἀσπύρομοι τὸς ἀ- θηνῶσις, τὴν λείαν ἀπασαν κατέθεντο ἐς βιθιωῖς δῆρας, ἀσπύρονας ὄντας. Αλ- κιδιάδης δὲ λαβὼν τῶν τε ὀπλιτῶν ὀλί- γροις, καὶ τὸς ἰππείας, καὶ τὰς ναῦς πωρὸς πλῆν κελύσας, ἐλθὼν ἐς τὸς βιθιωῖς, ἀ- πῆτῃ τὰ τῶν χαλκιδονίων χροῖα. εἰ δὲ μὴ, πωλεμῆσθαι ἔφη αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀπέδο- σαν. Αλκιδιάδης δὲ, ἐπεὶ ἤκεν ἐς τὸ στρατό- πεδον, τὴν τε λείαν ἔχων, καὶ πῖσθις πεπονη- μένος, ἀπετείχετο τὴν χαλκιδόνα πύ- τῃ τὰ στρατοπέδω δὲ θαλάττης ἐς θα- λάτταν, καὶ τὸ πῶτα μὲν τὸσόν τ' ἰὺ, ξυλί- νω πείχῃ. ἐν αὐτῇ Ἰπποκράτης μὲν ὁ λα- κεδαιμόνιος δέμοσις ἐκ τῆς πόλεως ἔξῃ- γαγε τὸς στρατῶτας ὡς μαχρὺ μῆκος. οἱ δὲ ἀθηνῶσι ἀπτεταγμένω αὐτῶν. Φαρ- νάβαζος δὲ ἔξω τῶν πωρὸς χροῖα πωρὸς- εβοήθη στρατῶ τε καὶ ἰπποῖς πολλοῖς. Ἰπ- ποκράτης μὲν οὖν καὶ Θρασύλος ἐμάχον- το ἐκάτερος τοῖς ὀπλίταις χροῖον πωλιῶ, μέγροις Αλκιδιάδης ἔχων ὀπλίτας τέ πνας καὶ τὸς ἰππείας, ἐβοήθησε. καὶ Ἰπποκράτης μὲν ἀπέθανεν. οἱ δὲ μετ' αὐτῶ ὄντες ἐφυζην ἐς τὴν πόλιν. αἶμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος,

complectebantur eos, qui cum Thrasyllo fuerant. Eadem hieme diuersis aliis vici- bus egressi, ditionem regis populationibus vexabant. Hoc etiam tempore Lacedæ- monij quosdam Helotas, qui e Malea in Coryphasium secesserant, fide data dimi- serunt. Et Heracleæ Trachiniæ aduenas Achæi, quum omnes aduersus Oetæos ho- stes publicos in acie starēt, deseruere: quo factum, vt eorum ad 1000 vna cum Labo- ta, qui missus eis erat Lacedæmone præfe- ctus, interficerētur. Hic eius anni fuit exit- us, quo etiā Medi, qui a Dario Persarum rege defecerant, rursus ei se dediderunt. Anno sequente Mineræ fanū apud Pho- cæenses, delapso in id præstere, succēsum fuit. Hieme iam exacta, quum Pantacles Ephori, Antigenes Archontis munere fun- geretur, essent autem elapsi anni ab initio belli † xxii: primo vere cum vniuersis co- piis Athenienses in Præconesum nauigāt. Inde Chalcedonem versus ac Byzantium profecti, castra Chalcedoni admouerunt. Chalcedonenfes, posteaquam de Atheni- ensium aduentu cognouere; fortunas suas omnes apud Thraces, qui Bithyni erant, oppidoque ipsorum finitimi, deposuere. Tum Alcibiades sumtis secum, præter e- quites, grauis armaturæ peditibus nō mul- tis, ac mandans, vt oram maris naues lege- rent: in Bithynorum fines pergit, & Chal- cedonenfium fortunas repetit: ni pareant, bello se ipsos adgressurum minatur. At illi eas tradidere. Posteaquam in castra reuer- sus Alcibiades esset, iam spoliis auctus, & constituta cum Bithynis pace: Chalcedo- nem cū copiis vniuersis ab vna maris par- te ad alteram ligneo muro cinxit, interclu- so etiam flumine, † quantum eius fieri po- terat. Tum præfectus Lacedæmonius Hip- pocrates oppido militem suū prælio cum hoste congressurus, educit. Instruitur ad- uersus eum ab Atheniensibus acies. Inter- ea Pharnabazus extra murum, quo vrbs cingebatur, cum copiis suis & magno e- quitatu opem obsessis ferebat. Itaq; Thra- sylus & Hippocrates, vterque grauis arma- turæ peditibus instructus, inter se diu dimi- carunt: donec cum nonnullis armaturæ grauis peditibus, & equitatu, suis Alcibia- des opem ferret. Tunc & interfectus fuit Hippocrates, & milites ipsius fuga se in op- pidum receperunt. Pharnabazus etiam,

Olymp. 93. an. 2.

† g. d. ar- dente tur- bine. vido Plin. lib. 11. cap. 48. sequen- te.

† xxv. Alcibiades // Plat. Alcib. p. 378. Chalcedo. χαλκιδονίους δ' ἀφί- νεμ ὀβση. εἰ δὲ τὸ δέμοσις ἀφῆ- σαν, ὡς ἄρμος ἦν λακιδόνα δαν μόνων. ἔξῃ μὲν ἔτος πωρὸς καὶ ετ.

* Lectio marginis. Pind. 13. p. 366. B. Olymp. 92. an. 4.

πέντε καὶ ἑξοσιν

ὅσον οἶον τ' ἰὺ,

ἔπεισάν τινάς τῶν βυζαντίων παρεδουῶν
 τὴν πόλιν. Κλέαρχος δὲ ὁ ἑρμούσης, οἰόμενος
 ὁδοῦναι αὐτὸ τοιοῦτον, καὶ ἄλλους δὲ ἄ-
 πορῆσαι ὡς ἠδύνατο κάλλιπα, καὶ ἔπιβίβας
 ἔπεισεν τὴν πόλιν Κυρατάδα καὶ Ἐλίξω, διέβη
 τὸν Φαρνάβαζον εἰς τὸ πέρας, μισθόν
 τε τοῖς στρατιώταις παρ' αὐτῶν ληψόμενος, καὶ
 ναῦς συλλέξων, αἱ ἦσαν ἐν τῷ ἑλληνιστῶν δῆμον
 καὶ ἀλεξάνδρου φρουρίδες ὑπὸ Πασιπ-
 πίδου, καὶ ἐν ἀντιόχῳ, καὶ ἄς Ἡγασανδρί-
 δας εἶχεν ἐπὶ Δράκῃς, τὸ ἐπιβάτης ἂν Μίν-
 δάρεο, * καὶ ὅπως ἄλλα ναυπηγηθῆσαν,
 ἀδελφὰ δὲ γυμνάσια πᾶσαι, κακῶς τὸς τῶν
 ἀδελφῶν συμμάχους ποιοῦσιν, ἀποσπᾶ-
 σθαι τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τῆς βυζαντίου. ἐπεὶ
 δὲ ἐξέπλευσεν ὁ Κλέαρχος, οἱ τὸ παρεδιδόν-
 τες τὴν πόλιν τῶν βυζαντίων, Κύδων, καὶ
 Αρείων, καὶ Αναξικράτης, καὶ Λυκούργος,
 καὶ Αναξίλαος ὅς ἑσθ' ἀγρόμενος θανάτου
 ὑπερῶν ἐν λακεδαίμονι ἀπὸ τῆς παρεδ-
 οῦσας, ἀπέφυγον, ὅτι οὐ παρεδίη τὴν πόλιν,
 ἀλλὰ σώσασιν, πᾶσιν ὁρᾶν καὶ γυναικῶν λι-
 μῶν ἀπολυμῆσας, βυζαντίος ὄν, καὶ οὐ λα-
 κεδαμόνιος. τὸν γὰρ ἐνόησαν οἱ Κλέαρ-
 χον τοῖς λακεδαμονίων στρατιώταις δίδοναι.
 ἀπὸ τούτων οὖν τὸς πολεμίους ἔφη εἰσε-
 ῥθαι, ὅτι ἑρμούσιον ἔνεκα, ὅσδε ἀπὸ τῶν μι-
 σῶν λακεδαμονίων. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς παρε-
 σκῆσασιν, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς
 ἐπὶ τῷ Δράκῳ καλουμένας, εἰσῆλθον τὸ
 στρατόπεδον καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ὁ δὲ Ἐλι-
 ξος καὶ ὁ Κυρατάδας, ὅσδε ἐν τούτων εἶδ-
 οντες, ἐβοήθουν μὲν πρῶτον ἐς τὴν ἀγορᾶν.
 ἐπεὶ δὲ πρῶτον οἱ πολεμίους κατήχον, ὅσδε
 ἔχοντες ὅ, τι τοιοῦτον, παρέδδσαν σφᾶς
 αὐτοῖς. καὶ οὗτοι μὲν ἀπέπεμψθησαν ἐς Ἀ-
 δελφῶν. καὶ ὁ Κυρατάδας ἐν τῷ ὄχλῳ ἀ-
 ποβαίνοντων ἐν πειραῖς, ἔλαθεν ἀποδράς, καὶ
 ἀπεσώθη ἐς δεξέρας. Φαρνάβαζος δὲ, καὶ
 οἱ παρέσθας, τῆς Φρυγίας ἐν γερδίῳ ὄντες τὸν
 γῆμονα, τὰ πρὸς τὸ βυζαντίον πεπεραγμέ-
 να ἤκουσαν. ἑρμούσιου δὲ τῶν ἑσθ' ὁρῶν
 μῆσιν αὐτοῖς τὸν βασιλέα ἀπολύτησαν
 καὶ ἀγαθόνους οἱ τε λακεδαμονίων παρέσθας,
 Βοιωτῶν ὄνομα, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ ἄλ-
 λοι ἀφελοὶ καὶ ἔλεγον, ὅτι λακεδαμόνιοι πρῶτον,
 ὡν δέονται, πεπεραγότες εἶεν τὸν βασι-
 λέως, καὶ Κύδων ἀπὸ τῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἀφελῶν,
 καὶ συμπολεμήσαν λακεδαμονίοις.

A Byzantiis quibusdā persuadent, ut urbem
 proderent. At Clearchus praefectus, qui
 neminem hoc moliri putaret, rebus omni-
 bus pro virili egregie constituitis, atque op-
 pido Cyratadae & Helixi fidei commisso;
 ad Pharnabazum in litus oppositum traii-
 cit, partim ut ab eo stipendium pro milite
 fumeret, partim ut naues cogeret, quae &
 in Helleponto erant, a Pasippida in excu-
 biis relictae, & apud Antrandum; & quas in
 Thracia Hegelandrides habebatis, quem
 Mindarus illic praefecerat, ut etiam aliae no-
 viae construerentur, & uniuersae in vnum
 coactae socios Atheniensium affligerent,
 eaque ratione a Byzantij obsidione copias
 ipsorum abstraheret. Posteaquam Clear-
 chus soluisset, erant hi, qui Byzantium pro-
 dere volebant; Cydo, Aristo, Anaxicrates,
 Lycurgus, Anaxilaus; qui deinceps quum
 ob hanc proditionem Lacedaemone capi-
 tis arcefferetur, absolutus fuit: quod urbe
 ab se non proditam, sed cōseruatam dice-
 ret; quum pueros ac mulieres fame pereū-
 tes videret, praefertim ipse nō Lacedaemo-
 nius, sed Byzātius. Nam quod in vrbe fru-
 mentum erat, Clearchus Lacedaemonio-
 rum militibus dederat. Itaque se hostes in-
 tromisisse aiebat, neq; pecunia corruptū,
 neq; Lacedaemoniorum odio. Postquam
 hi cum hoste rem cōposuissent, noctu por-
 tis iis apertis, quae ad Thracium adpellan-
 tur, cum exercitu Alcibiadem introducūt.
 Tum Helixus & Cyratadas, qui horū nihil
 intellexerāt, cum uniuersis ad forum opis
 ferendae caussa concurrunt. Verum quia
 tenerent vbique hostes omnia, nec aliquid
 aliud facere possent, hosti se dedunt. Missi
 sunt illi Athenas, vbi Cyratadas in homi-
 num turba de nauibus descendendum in
 Piræeo, clam aufugit, ac saluus Deceleam
 peruenit. Interea Pharnabazus & legati,
 quum apud Phrygiae Gordium hiemarēt,
 quid esset actū de Byzantio, cognouerunt.
 Vere incunte perguntibus ad regem Lacedaemoniorum legati occurrunt, nimirum
 Bœotius (hoc viro nomen erat) cum ceteris,
 itidemque reliqui nuntij, qui ex Asia
 descendebant. Narrabant hi, Lacedaemo-
 nios ab rege omnia, quae peterent, impe-
 trasse: atque etiam Cyrum maritimis om-
 nibus cum imperio praefuturum, & in
 gerendo bello Lacedaemoniis adfuturum.

Plut. Alcib. p. 379. Ἀλκιβιάδης διὰ τὸν λόγον, ὡς ἀνιστῶν αὐτῶν περιγρησάμενος κέρδιον κέρδιον ἔλαβεν, ἠγέρθη ἀπὸ πλείονος ναυῶν παύσει· νυχθὸς δ' ὑποσέφασιν, αὐτὸς μὲν ἀπέβη μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς προέειπεν, ὡς τὸν ἑσθ' ἔδωκεν ἕξασιν ἡγεῖται· αἱ δὲ νῆες ἐπὶ τὸν λιμένα πλείονος ναυῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς προέειπεν, ὡς τὸν ἑσθ' ἔδωκεν ἕξασιν ἡγεῖται· αἱ δὲ νῆες ἐπὶ τὸν λιμένα πλείονος ναυῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς προέειπεν, ὡς τὸν ἑσθ' ἔδωκεν ἕξασιν ἡγεῖται.

Anaxilaus ita et Plut. Alcib. p. 379. qua ratio- ne absolutus fuerit. Plut. Alcib. p. 380.

Vide supra in VII ἀναξίλαος. 395. D.

Byzantij recuperatio.

Cyrum in- nior Asia miori praeficitur.

ὅπως αἱ ἄλλαι
 † subintelligitur ἡσαν

† Campus
es, siue pla-
nicies. Su-
pra, in iiii
Iάνασσα.

Idem ad omnes Asia inferioris homines A-
litteras figillo regio munitas secum adfe-
rebat, quibus hæc etiam inter alia conti-
nebantur: Mitto ad inferiores illas partes
Cyrum, Caranum eorum, qui ad † Casto-
lum conueniunt. Vox autem Caranus si-
gnificat dominum & imperatorem. Hæc
quum legati Atheniensium audiissent, &
Cyrum ipsum iam vidissent; maxime qui-
dem illi cupiebant ad regem ascendere:
sin id non liceret, domum reuerſi. At Cy-
rus Pharnabazo mādāt, vt hos legatos vel
fibi traderet, vel nullo modo domum re-
duceret. Volebat enim maxime Atheni-
enses ignorare, quid rerum gereretur. Ac
Pharnabazus quidē id tēporis eos secum
retinebat, quū nōnumquam, diceret velle
se ipsos ad regē deducere: nonnūquam do-
mū eos se remissurū, ne vllā in reprehē-
sionem incurreret. Verū posteaquā anni tres
elapsi essent, Cyrū obsecrare cepit, vt ho-
mines dimitteret. Aiebat enim, se iusiurā-
dū prestittisse de reducendis ipsis ad mare,
si quidem ad regē non deducerentur. Quā
obrem ad Ariobarzanem ipsos mittunt,
ac mandant, vt suis eos restitueret. Ab hoc
Cium vsque deducti, quod est Mysia op-
pidum, inde ad suorum castra nauigio ve-
sti sunt. Ceterum quum vellet Alcibiades
vna cum militibus in patriā nauigare, sta-
tim Samum versus soluit. Hinc tumtis se-
cum xx nauibus, in Ceramicum sinum
Cariæ nauigat: vnde quum talenta c coe-
gisset, Samum reuertitur. At Thrasylulus
cum xxx nauibus Thraciam petit, atque
inde quum alia, quæ ad Lacedæmonios
defecerant, oppida suam in potestatem re-
digit: tum vero Thasum, quæ & bellis, &
seditionibus, & fame adflicta miserabiliter
erat. Cum reliquis copiis Thrasylulus Athe-
nas nauigauit. Is priusquam adpelleret. A-
thenienses iam duces legerāt, Alcibiadem
exulem, Thrasylulum absentem, Cono-
nemq; tertium ex iis, qui domi degebant.
Interea cum xx nauibus & pecunia Alci-
biades e Samo in Parum nauigat. Inde re-
cta Gytheum versus vehitur, vt triremes
specularetur, quas istic xxx numero in-
struere Lacedæmonios audierat; atque et-
iam vt exploraret de suo in patriam reditu,
quo ciuitas in ipsum esset animo. Quam
ubi bene sibi velle animaduertit, iamque
se a suis ducem lectum esse, & priuatim a
necessariis se suis arcessi: in Piræum illo
die nauigauit, quo † Plynteria publice ce-
lebrabantur, delubro Mineræ obuelato,
quod nonnulli tam ipsi, quam patriæ in-

Plut. Alcib. p. 380. citat Xen. in patriam
revertentem. p. 381. reditus.

Diodor. 13. p. 367. refert
in Plynteria. qd. an. † Festum a
Iauacris
dictum.

θαρυγγιαίων ἐκδη φδίνοντος.
Plut. Alcib. p. 382.

λφον έχουσαι σφράγισμα, εἰ ἢ εἰμὺ κὲ τὰδε
Καταπέμψω Κόρον κάρεινον τῶν ἐκασω-
λὸν ἀθεριζομένων. ὃ ἰ κάρεινον ἐστὶ κέρειον.
ταῦτ' οὖν ἀκρούοντες οἱ τῶν ἀθηναιῶν παρέ-
σβας, καὶ ὅτι Κόρον εἶδον, ἐβύλοντο μὲν μέ-
λισα τῶν βασιλεία ἀναβύου· εἰ δὲ μὴ, οἴ-
καδε ἀπελθεῖν. Κόρος δὲ Φαρναβάζω εἶπεν, ἢ
τῶν ἀδιδύων τὸς παρὲς σβας εἶπεν, ἢ μὴ οἴκα-
δε πω ἀποπέμψαι, βουλόμηνος τὸς ἀθη-
ναίους μὴ εἰδέναι τὰ περὶ τὸν Κόρον. Φαρνάβα-
ζος δὲ τὸς μὲν κάρεινον τὸς παρὲς σβας, φάσκων
ποτέ μὲν, ἀνάξην αὐτοῖς τῶν βασιλεία, τότε
δὲ, οἴκαδε ἀποπέμψαι, ὡς μηδὲν μέμνηται.
ὅτι δὲ ἐμαυτοῖς ἴδης ἦσαν, ἐδέθη τὸ Κόρον
ἀφθῖναι αὐτοῖς, φάσκων ὁμομοκέναι, ἀπάξην
ὅτι γάλαται, ὅτι δὲ τῶν βασιλεία. πέμ-
ψαντες δὲ Αρειοκαρζαί, τῶν λακωνίων αὐτοῖς
ἐκέλευον. ὃ δὲ ἀπήγαγον εἰς κίον τῆς μισίας,
ὅθεν παρὲς ὃ ἄλλο στρατόπεδον ἀπέπλευσαν.
C Αλκιβιάδης δὲ βουλόμηνος μὲν τῶν στρατιω-
τῶν ἀποπέμψαι οἴκαδε, ἀνήστη δὲ τῶν ὅτι σά-
μου ἐκείθεν ἰ λακωνίων τῶν νεῶν εἴκρον, ἐπέπλευ-
σε δὲ καρίας εἰς τὸν κεραμικὸν κόλπον. ἐκείθεν
δὲ συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα, ἦκεν εἰς τὴν σά-
μον. Θεοσύβουλος δὲ σὺν τειράκοντα ναυσὶν
ὅτι θράκης ὄχετο. ἐκείθεν δὲ τὰ τε ἄλλα χω-
ρία τὰ παρὲς λακωνιῶνας μετσηκτά κα-
τετρέφατο, καὶ γάσον ἐχρυσαν κακῶς ὑπὸ
τε τῶν πολέμων, καὶ σαπίων, καὶ λιμοῦ. Θεο-
σύβουλος δὲ σὺν τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ εἰς ἀθῆνας κα-
τέπλευσε. πρὶν δὲ ἦκειν αὐτὸν, οἱ ἀθηναιῶνες
στρατηγὸς εἶλοντο, Αλκιβιάδην μὲν φθῖ-
νοντα, καὶ Θεοσύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα
δὲ τείπον ἐκ τῶν οἴκων. Αλκιβιάδης δὲ ἐκ
τῆς σάμου ἔχων τὰ χρήματα, κατέπλευ-
σεν εἰς πᾶσαν ναυσὶν εἴκρον. ἐκείθεν δὲ ἀνήστη
δὴ γυθείου ὅτι τὸ καλασκοπῆ τῶν τειρή-
ρων, αἳ ἐπιωθάνετο λακωνιῶνας αὐτοῦ πλω-
τῶν ἀσκηθῶν τειράκοντα, καὶ τὸ οἴκαδε κα-
τέπλευσε, ὅπως ἡ πόλις παρὲς αὐτὸν ἔχει. ἐπεὶ δὲ
εἶσε αὐτῶν ἄνοιου οὔσαν, καὶ στρατηγὸν αὐτὸν
ἠρημῶνες, καὶ ἰδὶα μεταπεμπομένους τοῖς ὅτι κη-
δεῖς, κατέπλευσεν εἰς τὸν πέραν ἡμέραν, ἢ
πλωτήρια ἦσαν ἡ πόλις, τῶν ἔδδεις καλακεα-
λυμμένους τῶν ἀθηναιῶν ὃ πῖνες οἰωνίζοντο ἀεστῶς
τῆς δόξου

την δ' ον εἶ) ἐν αὐτῇ καὶ τῇ πόλει. ἀθωαίων γὰρ
 ὁδοὶς ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁδοὶς ἀποδοῦναι
 ἔργου ὁλομήσῃ αὐτῶν ἀλάσῃ. καὶ ἀπλέον-
 τος δὲ αὐτῶν ὅ, τε ἐκ τῆς πειραμαὶς καὶ ὅ ἐκ τῆς
 ἀφ' ἑσῶν ὄχλος ἡ θροιάθῃ παρὲς τὰς ναῦς, θω-
 μάζοντες, καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιά-
 δην, τὸ λέγοντες ὅτι οἱ μὲν, ὡς κρείττος εἴη τῶν
 πολιτῶν, καὶ μόνος τ' ἀπελογηθῆ ὡς ἔ δικαίως
 φύσει, ὅτι βουλομένης ὅ ἔκ τῶν ἔλαττων
 ἐκείνου διωαμῶν, τ' μοχθηρότερον τε λε-
 γόντων, καὶ παρὲς ὅ αὐτῶν ἴδ' ὅν κέρδος πολι-
 τολοῦντων. ἐκείνου δὲ αἰεὶ τό, τε κρινὸν αὐξον-
 τος, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς τῆς πό-
 λεως διωατοῦ, ἐφέλοντος δὲ τότε κρίνεσθαι
 τὸ ἀρχαῖον, τῆς αἰτίας ἀπὸ γαληνικῆς,
 ὡς ἡσέθηκός ἐς τὰ μυστήρια, ἔκ τῶν ἀλλο-
 μένοι οἱ ἔθροιοι τὰ δδκισῶτα δίκαια εἶ), ἀπὸν-
 τὰ αὐτὸν ἐφέρσαν τῆς πατρίδος. ἐν ᾧ χρό-
 νῳ ἔκ τῶν ἀμνηστίας δουλοῦν, ἰωάννασθ
 μὲν παρὰ τὴν τῆς ἐξήσεις, κινδυνῶν αἰεὶ
 παρ' ἐκαστῶ ἡμέραν ἀπολέσθαι, τῆς δὲ
 οἰκειοτάτοις πόλιν τε καὶ ἐξήσεις καὶ τῶν
 πόλιν ἀπασαν ὄραν ἔξαμῶν τῶν ὄσαν, ὅτι
 εἶχεν ὅπως ὦ φελόη, φυγῆ ἀπειρηγῶν ὄσαν. ὅτι
 ἔφασαν ὅ τῶν οἰωνῶν αὐτὸς ὄντων κινδυνῶν δδ-
 ὄσαι παρὰ μᾶλλον. ὅ δὲ μετὰ τῶν ὄσαν, ὅ παρ-
 χῆν μὲν γὰρ ἐκ τῆς δήμου ἑαυτῶ μὲν, τῶν τε
 ἡλικιωτῶν πλέον ἔχον, καὶ τῶν παρὲς ὄσαν
 ὄσαν μὴ ἔλαττωσθαι. τοῖς δὲ αὐτῶ ἔθροιοις ποι-
 οῦτος δδκείν εἶ), οἷος παρ' ὄσαν. τῶν ὄσαν
 δὲ διωαθεῖσιν, ἀπολλύω τῆς βελήσους, δ
 αὐτοῖς δὲ μόνος λήφθῆσθαι, δι' αὐτῶ τῶν ὄσαν
 γαπᾶσθαι ἔκ τῶν πολιτῶν, ὅτι ἔτερος βελ-
 ῆσιν ὄσαν εἶχον χεῖροσθαι. οἱ ὄ, ὅτι τῶν παρὲς
 χροῦντων αὐτοῖς κακῶν μόνος αἴτιος εἴη, τῶν τε
 φοβεράν ὄσαν τῇ πόλει γνέσθαι, μόνος κιν-
 δυνῶσθαι ἡ γαμῶν καὶ τῶν ὄσαν. Ἀλκιβιάδης
 ὄ, παρὲς τῶν γὰρ ὄσαν, ἀπέβανε μὲν οὐκ
 ὄσαν, φοβούμενος τῶν ἔθροιοις ἐπὸ μᾶλλον
 δὲ ὅτι τῶν καὶ τῶν ὄσαν, ἐσκέπει τῶν αὐτῶ
 ὄσαν τῆς εἰ παρὲς. καὶ τῶν ὄσαν ἔκ τῶν
 λεμον τῶν Πφισαίακτος, ἑαυτῶ ὄσαν ἔκ τῶν
 δδκῶ οἰκείας, καὶ τῶν φίλων μετ' αὐτῶ. τότε ἀ-
 ποβᾶσθαι, ἀναβαίνα ἔκ τῶν πόλιν, μὲν τῶν παρὲς ὄσαν
 ἀσμένων, εἰ τις ἀπλοῖτο, μὴ ὄσαν βέπειν. ἐν ὄ τῇ
 βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλήσῃ ἀπολογησάμενος,

A faustum esse ominabantur. Nam eo die
 nemo Atheniensium aliquid rei seriae sus-
 cipere ausit. Quum adpelleret, omnis tur-
 batum e Piræo, tū ex vrbe ad naues con-
 fluere: admiratione duci: Alcibiadem vi-
 dere cupere: dicere partim, ciuium hunc
 vnum esse præstantissimum, qui solus se
 purgarit, quod inique eiectus in exsilium
 esset: circumuentum insidiis illorum fuisse,
 qui & minus ipso potuerint, & inferio-
 res dicendo fuerint, & rempublicam gef-
 ferint ex vtilitate lucroque suo. Hunc au-
 xisse rempublicam quum de facultatibus
 priuatim suis, tum etiam publicis patriæ:
 Voluisse id temporis de causâ sua sine di-
 latione cognosci, quum paullo ante tam-
 quam mysteriorum violator delatus esset:
 verum aduersariis rem, quæ æquissima vi-
 deretur, in aliud tempus reicientibus, ab-
 sentem patria multatum fuisse: Interim in-
 opia coactum seruitutem seruisse, homi-
 nes infestissimos sibi coluisse, cottidie de
 vita periclitatum esse. Non potuisse quid-
 quam ciuibus sibi cōiunctissimis, propin-
 quis, patriæ denique toti prodesse, quan-
 tumuis illius errata animaduerneret: idque
 propterea, quod ab hoc conatu exsilij no-
 mine prohiberetur. Negabant eiu(modi
 hominem, qualis esset ipse, quidquam e-
 gere nouis rebus, vel publici status immu-
 tatione. Possè hoc illum populi beneficio,
 vt & ipse sit æqualibus superior, grandiori-
 bus natu non inferior: & aduersariis suis
 talem se declaret, qualis olim fuerit. Post-
 eaquam illi potentiam quamdam nanc̄i
 ad extremum essent, optimos quosq; sub-
 latos e medio fuisse: quumque soli in re-
 publica restarent, hanc vnam ob causam
 ciuibus fuisse caros, quod vti meliorū ho-
 minum opera non possent. Alij contra di-
 cebant, vnum hunc esse omnium calamit-
 atum, quas antehac perpeffi fuissent, au-
 ctorem: adeoque periculum esse, ne solus
 se ducem præbeat ad ea, quæ reipublicæ
 vt accidant, metuenda sint. Ceterum ad
 terram quum adpulisset Alcibiades, non
 statim de naui descendit, quod hostes suos
 metueret: sed stans in nauigij foris, num
 adessent necessarij sui, circumspiciebat.
 Posteaquam Euryptolemum Pisianætis
 filium, consobrinum suum, ceterosque
 propinquos, & eorum amicos vidit: cum
 relicta naue in vrbe cum iis adscendit,
 qui parati erant prohibere, ne quis eum
 adtingeret. Post in senatu, & pro concio-
 ne, quum defensionem sui pronuntiaffet,

κέρδος
 οἱ μὲν, ὅτι
 εἰς
 ἀπὸ τῶν
 ἐλαττων
 ἐκείνου
 διωαμῶν,
 τ' μοχθηρό-
 τερον τε λε-
 γόντων,

ὄσαν μὲν
 διωαθεῖσιν
 παρ'

Variâ de
 Alcibiadē
 hominum
 iudiciis.

† Consultē
 Notas.

Plut. Alcib. p. 381.

qua se minime sacra violasse, sed iniuriam sibi factam ostendebat; prolatis in hac sententiam & aliis, ac nemine contradicente, quod id minime latura fuisset concio: dux omnium cum potestate amplissima declaratus, ut qui pristinam reipublicæ potentiam tueri & conseruare posset, primum e ductis vniuersis militum copiis mysteria, quæ tum mari propter bellum deducebantur, terra celebrauit. Deinde cōscripsit exercitum, CI CIO grauis armaturæ peditum, CI equitum, nauium C. Ita mensē post reditum tertio Andrum versus nauigat, quæ ab Atheniēsisibus defecerat. Adiuncti sunt ei Aristocrates, & Adimantus Leucorophidæ filius, qui lecti erant terrestrium copiarum duces. Exponit in terram copias Alcibiades ad Gaurium, quod est in Andro insula. Quumq; suis opem laturo Andrij exiissent, infugam versi, & intra muros oppidi conclusi sunt: interfectis, præter alios paucos, Lacedæmoniis, qui istic erāt. Statuit heic tropæum Alcibiades, neque multos dies commoratus, Samum nauigat: inde facto initio bellum gerebat. At Lacedæmonij, quum nō multo ante Cratesippidæ nauarcho magistratus sui tempus exiisset: Lyfandrum eius loco mittunt. Is quum ad insulam Rhodum adpulisset, coactis nauibus, in Con insulam, Mile tumque nauigat: hinc Ephesum, vbi cum septuaginta nauibus substitit, dum Sardes Cyrus accederet. Posteaquam is illuc venisset, adscendit ad ipsum vna cum legatis, qui Lacedæmone aderant. Heic & Tisaphernis facta quedam accusant, & Cyrum rogāt, vt alacriter in id bellum incumbat. Respondet Cyrus, & habere se id in mandatis a patre, nec aliam esse animi sui sententiam, quam vt hæc omnia præstet. Venire se cum talentis 10. Ea si deficiant, vsurum se facultatibus priuatim suis, quibus cum pater donasset. Quod si & illæ erogentur, id quoque solium in frustra se concisurum, quo federe soleret, quodque totum ex argento & auro constaret. His illi collaudatis, hortantur, vt in nautas singulos Atticum drachmam vnā constitueret: quod futurum dicerent, vt si hoc stipendium detur, Atheniensium nauæ relinquunt naues suas, ac minorem ipsæ sumtum faciat. Ille recte quidem hæc dici aiebat, verum sibi fas non esse, vt aliter quid faciat, quam rex imperasset. Præterea sic

ως οὐκ ἠσεβήκει, εἰπὼν ὅτι ὡς ἠδίκη) λεγόντων ὅτι ἄλλων βίβλων, καὶ σθένος αὐτῆς πόλεως, οὐ μὴ ἀναγκάσαι αὐτὴν ἐκκλινοῖαν ἀναρρητὴς ἀποδύτων ἠγεμὼν ἀνδραγαθῶν, ὡς οἷός τε ὦν σώσαι τὴν πατρίδα τὴν πόλεως δυνάμιν, πρότερον μὲν τὰ μυστήρια τῶν ἀθηναιῶν καὶ θάλατταν ἀγόντων καὶ τὸν πόλεμον, καὶ γὰρ ἐποίησεν, ἔξαγαγὼν τὸς στρατιώτας ἀποδύτας. καὶ τὰ αὐτὰ κατελέξατο στρατῶν, ὀπλίτας μὲν πεντακισίους καὶ χιλιούς, ἰππεῖς δὲ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν, ναῦς δὲ ἑκατὸν καὶ μὲν τὰ κατὰ πλοῦν τρίτω μιλίῳ ἀνήστη ἐπὶ ἀδρον, ἀφρηκίαν τῶν ἀθηναιῶν καὶ μετ' αὐτῶν Αἰετοκράτης καὶ Αδείμαντος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων σκεπέμεθρησαι, οἱ ἠρημῶροι καὶ γὰρ στρατηγὸν. Αλκιβιάδης δὲ ἀπέβησε ὁ στρατὸς τῆς ἀδρίας χόρας ἐς γαυρίον. ἐκβοήθησαν τῶν ἀδρίας ἐβέβησαν καὶ κατέκλισαν ἐς τὴν πόλιν, καὶ τινὰς ἀπέκτεναν οὐ πολλοὺς, καὶ τὸς λακωνίας, οἱ αὐτοῖσι ἦσαν. Αλκιβιάδης δὲ ἔσπαρον τε ἔειπε, καὶ μείνας αὐτῶν ὀλίγας ἡμέρας, ἐπλάσεν ἐς σάμον· κακεῖθεν ὀρμῶνος ἐπολέμη. οἱ δὲ λακεδαίμονιοι, πρότερον τούτων οὐ πολλῶ χρόνῳ Κρατισσιππίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθίας, Λύσανδρον δὲ ἐπέμψαν ναύαρχον. ὁ δὲ ἀφικέμενος ἐς ῥόδον, καὶ ναῦς ἐκέλευεν λαβῶν, τὸς καὶ μίλητον ἐπλάσεν. ἐκεῖθεν δὲ ἐς ἔφεσον, καὶ ἐκεῖ ἐμψνε, ναῦς ἔχων ἐβδμήκοντα, μέγιστος οὐ Κόρης ἐς ἄρδος ἀφίκετο. ἐπεὶ δὲ ἦκεν, ἀέβη πρὸς αὐτὸν σὺν τῶν ἐκ λακεδαίμονος πρέσβεσιν. ἐν αὐτῶν δὲ, κατὰ τὸς Τισαφέρνηος ἔλεγον, ἀπεποιηκὸς εἶναι, αὐτῶν τε Κόρου ἐδέοντο ὡς πρὸς θυμοπάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι. Κόρης δὲ τὸν τε πατέρα ἔφη αὐτὰ ἐπεσαλκέναι, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, ἀλλὰ πάντα ποιήσθαι. ἔχων δὲ ἦκειν τάλαντα πεντακίσιον. εἰ δὲ αὐτὰ ἐκλίπη, τοῖς ἰδίοις χρήσεσθαι ἔφη, ἀὸ πατὴρ αὐτῶν ἔδωκεν· εἰ δὲ καὶ αὐτὰ, καὶ τὸν θεῖον κατακλίπη, ἔφ' ὡς ἐκείνη, οἷα δὲ γυροῦν καὶ γυροῦν. οἱ δὲ αὐτῶν ἐπήνουσιν, καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἔξαι τῶν ναυτῶν δραχμῶν ἀπὸ κείων· διδάσκοντες, ὅτι αὐτῶν ὁ μισθὸς γρήται, οἱ τῶν ἀθηναιῶν καὶ ἐκείων ἀναλώσει. ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτῶν λέγειν, οὐ δυνατὸν δὲ εἶναι παρ' ἀβασίλης τῆς ἐπέσειν αὐτῶν, ἀλλὰ ποιῆναι. εἰ δὲ καὶ ἀπέσειν τῶν σιω-

Plut. Alcib. p. 383.

Thrasylbulum h. Diodor. 13. p. 368. h.

Res gesta Alcibiadis a reditu.

Plut. Lysand. p. 795.

Lysander nauarchus creatur.

Plut. Lysand. p. 795. γενόμενος δὲ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τὴν πόλιν ἐκρούων ἐκείνην μὲν αὐτῶν καὶ λακωνίαν ἔβησαν πρὸς θυμοπάτου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τινὰς ἀπέκτεναν οὐ πολλοὺς, καὶ τὸς λακωνίας, οἱ αὐτοῖσι ἦσαν. Αλκιβιάδης δὲ ἔσπαρον τε ἔειπε, καὶ μείνας αὐτῶν ὀλίγας ἡμέρας, ἐπλάσεν ἐς σάμον· κακεῖθεν ὀρμῶνος ἐπολέμη. οἱ δὲ λακεδαίμονιοι, πρότερον τούτων οὐ πολλῶ χρόνῳ Κρατισσιππίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθίας, Λύσανδρον δὲ ἐπέμψαν ναύαρχον. ὁ δὲ ἀφικέμενος ἐς ῥόδον, καὶ ναῦς ἐκέλευεν λαβῶν, τὸς καὶ μίλητον ἐπλάσεν. ἐκεῖθεν δὲ ἐς ἔφεσον, καὶ ἐκεῖ ἐμψνε, ναῦς ἔχων ἐβδμήκοντα, μέγιστος οὐ Κόρης ἐς ἄρδος ἀφίκετο. ἐπεὶ δὲ ἦκεν, ἀέβη πρὸς αὐτὸν σὺν τῶν ἐκ λακεδαίμονος πρέσβεσιν. ἐν αὐτῶν δὲ, κατὰ τὸς Τισαφέρνηος ἔλεγον, ἀπεποιηκὸς εἶναι, αὐτῶν τε Κόρου ἐδέοντο ὡς πρὸς θυμοπάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι. Κόρης δὲ τὸν τε πατέρα ἔφη αὐτὰ ἐπεσαλκέναι, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, ἀλλὰ πάντα ποιήσθαι. ἔχων δὲ ἦκειν τάλαντα πεντακίσιον. εἰ δὲ αὐτὰ ἐκλίπη, τοῖς ἰδίοις χρήσεσθαι ἔφη, ἀὸ πατὴρ αὐτῶν ἔδωκεν· εἰ δὲ καὶ αὐτὰ, καὶ τὸν θεῖον κατακλίπη, ἔφ' ὡς ἐκείνη, οἷα δὲ γυροῦν καὶ γυροῦν. οἱ δὲ αὐτῶν ἐπήνουσιν, καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἔξαι τῶν ναυτῶν δραχμῶν ἀπὸ κείων· διδάσκοντες, ὅτι αὐτῶν ὁ μισθὸς γρήται, οἱ τῶν ἀθηναιῶν καὶ ἐκείων ἀναλώσει. ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτῶν λέγειν, οὐ δυνατὸν δὲ εἶναι παρ' ἀβασίλης τῆς ἐπέσειν αὐτῶν, ἀλλὰ ποιῆναι. εἰ δὲ καὶ ἀπέσειν τῶν σιω-

Plut. Lysand. p. 800.

Λευκοκοφίδου

ἐς κῶν

τῶν λακεδαίμονιοι πρ.

τὰς σὺν θήκας ἕτως ἐξῆς, τειάκοντα μὲν
 ἐκάστην τῶν μίλων διδόναι, ὅποσας ἀνβού-
 λωνται βέβη λακεδαίμονιοι. ὁ δὲ Λύσανδρος
 τότε μὲν ἐσιώπησε μὲν ὅτι δέξινον, ἐπεὶ αὐτῶν
 ἰσχυρῶν ὁ Κόρυς ἤρετο, τί αἰμαλίστα γὰρ
 ζοῖο ποιῶν, εἶπεν ὅτι εἰ πρὸς τὸ μισθὸν ἐκεί-
 νῳ ναυτῆ ὄβολον ποροδείης, ἐκ τῶν τετ-
 τάρων ὄβολοι μὲν ὁ μισθός, πρὸς τὸν δὲ τειώ-
 βολον, καὶ τὸν ἑπταποροφλόμῳ ἀπέδωκε, καὶ
 ἐπὶ μίλων πρὸς ἐδωκεν, ὡς εἰς τὸ γράτευμα πο-
 λὺ πρὸς θυμότερον εἶη. οἱ δὲ ἀθλιῶται ἀκρούον-
 τες ταῦτα, ἀθύρματα μὲν εἶχον, ἐπεμπαρῶν δὲ πρὸς
 τὸν Κόρυον πρὸς τοῦ ἀφ' Ἰαση φέροντος. ὁ δὲ οὐ
 πρὸς ἐδέχετο, δεομένους Ἰαση φέροντος, καὶ λέ-
 γοντες, ἄρα αὐτὸς ἐποίησεν. πεισθεὶς
 ὑπὸ Ἀλκιβιάδου, σκεπτεῖν, ὅπως τῶν ἑλλήνων
 τμηδὲν οἱ πινεῖς ἰσχυροὶ ὦσιν, ἀλλὰ πρῶτες ἀ-
 δεύειν, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς καταστάζοντες. καὶ ὁ μὲν
 Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῶν τὸ ναυτικὸν σιωπεῖται-
 κέτο, ἀνέκυσας τὰς ἐν τῇ ἐφέσῳ ναῦς, ἕσας ἐν-
 νεηκῆναι, ἡσυχίαν ἦν, ὅπισθε ἀλγῶν καὶ αἰα-
 ψύχων αὐτὰς. Ἀλκιβιάδης δὲ ἀκρούσας, Θεα-
 σίως ἄλλοι ἐξ ἑλλήνων τῶν τῆναι τῆναι φώ-
 κων, διέπλευσε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀλιπῶν ὅπι
 τῆν ναυσὶν Ἀντίοχον τὸν αὐτὸν κυβερνήτην, ὅπισθε ἰ-
 λας μὴ ὅπισθε πρὸς τὰς Λυσάνδρου ναῦς. ὁ δὲ
 Ἀντίοχος τῆν τε αὐτῶν νηὶ, καὶ ἀλλήν ἐκ νοτίου, ἐς τὸ
 λιμῆνα τῶν ἐφεσίων ἐσπλευσας, παρ' αὐτὰς
 τὰς πρὸς τὰς Λυσάνδρου νεῶν παρέπλεε.
 ὁ δὲ Λύσανδρος τὸ μὲν πρὸς τὸν ὀλίγον τῶν νεῶν
 κατεκύσας, ἐδίωκεν αὐτὸν ἐπεὶ ὅτι οἱ ἀθη-
 ναῖοι τὰς Ἀντίοχου ἐβόηθον πλείοσι ναυσὶ, τό-
 τε δὲ καὶ πάσας ξυτάζας ἐπέπλεε. μὲν δὲ
 ταῦτα καὶ οἱ ἀθλιῶται, ἐκ τῶν νοτίου κατεκ-
 κύσαντες τὰς λοιπὰς τελεῖρας, ἀνήθησαν ὡς
 ἐκαστὸς ἰσοίξεν. ἐκ τούτου δὲ ἐναυμαχίαν, οἱ
 μὲν, ἐπὶ τῶν, οἱ δὲ ἀθλιῶται, διεσπάρησαν
 ταῖς ναυσὶ, μέγιστος οὐ ἐφυγον, ἀπολέσαντες
 πενήτεκα τελεῖρας. τῶν δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν
 πλεῖστοι ἐξέφυγον, οἱ δὲ ἐζωρήθησαν. Λύσαν-
 δρος δὲ, τὰς τε ναῦς ἀναλαβὼν, καὶ ἔπαυον ἐπὶ
 σῶμα ὅτι τῶν νοτίου, διέπλευσε ἐς ἐφεσον, οἱ δὲ
 ἀθλιῶται ἐς σάμον. μὲν δὲ ταῦτα Ἀλκιβιά-
 δης, ἐλθὼν ἐς σάμον, ἀνήθη ταῖς ναυσὶν ἀπά-
 στας ὅτι τῶν λιμῆνα τῶν ἐφεσίων, καὶ πρὸς τὸ
 ἔσμετος παρέταξεν, εἰ τις βέλαιο ναυμαχεῖν.

esse in fœderum formulâ, vt in singulas na-
 ues, quotquot tandem alere Lacedæmo-
 niis libeat, minâ triginta stipendij men-
 strui nomine numerentur. Subticuit tum
 Lyfander. Verum a cœna, quum propi-
 nans ei Cyrus interrogaret, quam rem gra-
 tissimam ipsi facere posset: si ad stipēdium,
 inquit, singulorum nautarum obolum ad-
 ieceris. Ex eo tempore quatuor oboli sti-
 pendij nomine pendebantur, quum ante
 hac tres tantum numerarentur. Præterea
 Cyrus & stipendium † prius illis debitum †
 persoluit, & menstruum aliud ante tem-
 pus numerauit. Quo factum, vt longe iam
 alacriores essent milites. Hęc quum Athe-
 nienses magno cum animi mæore audiis-
 sent, Tissaphernis opera legatos ad Cyrū
 mittunt. Eos ille non admittēbat, quam-
 quam rogaret Cyrus Tissaphernes, ac se
 diceret Alcibiadis consilio facere, quæ fa-
 ceret: quod is esset auctor, vt hoc vnum
 spectaret, ne vlli Græcorum potentes es-
 sent; sed imbecilli potius omnes, suis ipsi
 diffidiis adtriti. Ceterum instructa classe
 Lyfander, subductisque nauibus, quæ E-
 phesi numero xc erant, quiescendo eas re-
 ficiebat. Interea quum accepisset Alcibia-
 des, Thrasymbulum extra Hellepontum
 progressum munire Phocæam: ad eum
 nauigat, relicto apud classem gubernatore
 suo Antiocho, cum mandatis, ne aduersus
 Lyfandri classem prouehetur. Antio-
 chus vero cum nauī sua, & alia Notiana, in
 portum Ephesiorum inuectus ad ipsas Ly-
 fandri nauīū proras præteruehi ausus est.
 Tum Lyfander primo paucis nauibus de-
 ductis, hominem insequitur. At quum A-
 thenienses Antiocho pluribus cum nauī-
 bus opem ferrent, vniuersa classe instructa
 in eos pergit. Itaque & Athenienses reli-
 quis triremibus e Notio deductis, in ho-
 stes prouecti sunt, vti quisque sibi viam in
 altum aperisset. Secundum hæc prælium
 nauale committitur, quum Lacedæmonij
 quidem seruarent ordines, Atheniensium
 vero naues sparſe vagarentur; donec amif-
 sis xv triremibus, terga dederunt. Ex iis
 maxima parte hominum fuga dilapsa, reli-
 qui hostis in potestatem viui peruenerūt.
 His nauibus secum Lyfander sumtis, & e-
 recto ad Notium tropæo, Ephesum nauī-
 gando traiecit; Samum, Athenienses. Eo
 posteaquam Alcibiades rediit, vniuersa
 cum classe ad Ephesiorum portum pro-
 uectus, aciem ante ostium eius instru-
 xit, si quis forte prælio congregi vellet.

Lysander's vafricci.

Plut. Alcib. p. 384. Lyfand. p. 795. 796.

† Lectio marginis.

μυρίσας ἀολῶ Δαρεικός δωκεν. Plut. Lyfand. p. 796.

Improbans Alcibiadis consilium.

Inclinatio fortune ad Alcibiadis.

ἐπιπλέον πρὸς τὸν ὀλίγον ἐπὶ Κόρυον. Plut. Alcib. p. 384. Plut. Lyfand. p. 796.

Antiochi temeritas.

Lysander's victorias. 22. Diodor. 13. p. 369. A. Plut. Lyfand. p. 796.

Plut. Alcib. p. 384. Lyfand. p. 796.

πρὸς τὸν ἰσχυρῶν

μηδὲ πινεῖς ἰσχυρῶν

16

15

14

13

12

11

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

At quum Lyfander classem suam nō educeret, quod nauium numero longe inferior esset, Samum reuertitur. Paulo post Delphinium & Eionem Lacedemonij occupant. Athenienses, qui domi erant, perlata ad se de praelio nauali fama; Alcibiadi indignantur, quem ex secordia & intemperantia naues has amifisse existimabant. Simul x alios duces creant: Cononē, Diomedontem, Leontem, Periclem, Erasimdem, Aristocratem, Archestratum, Protomachum, Thrasylum, Aristogenē. Quamobrem Alcibiades, cuius res etiam apud exercitum laborabant, in Cherronesum vna triremi ad castella sua discessit. Secundum hęc Cono cum xx nauibus, quas habebat, ex decreto Atheniesium, ab Andro Samum ad classem nauigat. Eius loco in Andrum Phanosthenes cum quatuor nauibus missus, quum in Thurias triremes duas incidisset, vtramque, cum ipsis vecto-
Cauonis imperium nauale.
 ribus, cepit. Omnes hi captiui ab Atheniensibus in vincula coniecti fuere, præter vnū ipsorum ducem Dorieum: qui, quum patria Rhodius esset, ac iam dudum Athenis & Rhodo exfularet, metu Atheniesiū (qui & ipsum, & propinquos ipsius, capitū damnauerant) apud Thurios, ius ciuitatis adeptus, viuebat. Hunc misericordia moti, ne pretio quidem postulato, dimiserunt. Cono posteaquā ad insulam Samum peruenit, copiasque nauales misere adfectas reperit, expleto tantum septuaginta triremium numero priorum loco, quæ plures, quam centum, fuerant; prouectus his in altum cum ceteris ducibus, alias alibi excendens in hostium ditionem, prædas agebat. Hic eius anni finis fuit, quo Karthaginenses cum centum & viginti triremibus, & cum cxxcjo terrestris exercitus, in Siciliam profecti, Agrigentum ad ditionem fame compulerunt; quum ipsi praelio licet superati, totos tamen septem menses oppidum obsiderent. Anno sequenti, quo luna vespere defecit, & priscum Mineruæ fanū Athenis deflagrauit; Pitya magistratum Ephori gerente, Archontis autem apud Athenienses Callia: Lacedæmonij Lyfandro, cuius iam annus exierat, qui erat annus belli † xxiv, successorem Callicratidam ad classem misere. Quum autem naues Lyfander traderet, aiebat ad Callicratidam, ita se illas ei tradere; vt qui maris imperio potitus esset, ac praelio nauali
 rōw xai είχουσιν ἐτῶν, ἔπεμψαν ὅπτι τὰς ναῦς ὅρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τὰ Καλλιχεατίδα, ὅτι

Plut. Lyfand. p. 796.
 ὑπὸ δὲ τὸν ἐν Σαμῶ ἀποβαίνοντα ἐκ τοῦ ἐπιπέδου ἀβρογῆται καὶ οὐκ ἀποβῆναι.

Plut. Alcibi. p. 384. Οὐκ ὀκνοῦν τὸ ὄφιν ἔλθαι ἐπὶ τὸν ἄλκιμονα ὅτι ἀποβῆναι ἐκ τῆς πῆρας.

ε
 ρ
 κ
 ρ
 ε
 ο
 κ
 ρ
 ε
 ο
 κ
 ρ
 ε

Olym. p. 93. an. 3.

† xxvi.
 Arrogans
 Lyfandri

Plut. Lyfand. p. 797. ὁ δὲ δεικνύμενος ἄνθρωπος ὁ κεραιῶν ἄνθρωπος ὁ δεικνύμενος ἐκ τῆς ἀπόψεως ἵκανοῦς ἀντιπροφάνειαν ἰκανοῦς ἀντιπροφάνειαν ἵκανοῦς ἀντιπροφάνειαν ἵκανοῦς ἀντιπροφάνειαν ἵκανοῦς ἀντιπροφάνειαν

Ἐπεὶ δὲ Λύσανδρος οὕτως αὐτομήχανη ἀπέπλευσεν ἐς πολλὰς ναῦς ἐλαττοῦσθαι, ἀπέπλευσεν ἐς σάμον. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὀλίγω ὕστερον αἰεδοῦσι δελφίνιον καὶ πύονα. οἳ δὲ ἐν οἴκῳ ἀδελφῶν, ὅππῃ ἠγήληθη ἡ ναυμαχία, χαλεπῶς εἶχον τῶν Ἀλκιβιάδων, οἰόμενοι δὲ ἀμέλλειν τε καὶ ἀκράτεια ἀπολωλέκειναι τὰς ναῦς. καὶ στρατηγὸς εἶλοντο ἄλλοις δέκα, Κόνωνα, Διομέδοντα, Λέοντα, Γεραικλέα, Ερασιμόνιον, Αεισοκράτην, Ἀρχεστράτον, Γρωτόμαχον, Θεόσουλον, Αεισογύην. Ἀλκιβιάδης μὲν οὖν ποινήως καὶ ἐν τῇ στρατιᾷ φερόμενος, λαβὼν τετρήριον μίαν, ἀπέπλευσεν ἐς χερρόντην, ἐς τὰ ἑαυτῶν τεύχη. καὶ δὲ ταῦτα Κόνων ἐκ τῆς ἴσθμου ξυνᾶς εἶχε ναῦς εἴκοσι, ψηφισαῖα μὲν ἀδελφῶν, ἐς σάμον ἐπλευσεν ὅτι δὲ ναυικόν. αὐτῷ δὲ Κόνωνος ἐς ἄνδρον ἐπέμψαν Φαισοθέλειν τέτταρα ναῦς ἔχοντα. οὗτοι τε εὐτυχῶν δυοῖν τετρήριον ἡσυχίαν, ἔλαβεν αὐτοῖς ἄνδρασι καὶ τὸς μὲν ἀίχμαλώτους ἀπομάχας ἔδησαν ἀδελφῶν, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν Δωριέα, ὅντα μὲν ῥόδου, πάλαι δὲ φυγάδα δὲ ἀδελφῶν καὶ ῥόδου, ὑπὸ ἀδελφῶν κατεψηφισμένον αὐτῷ θάνατον, καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, πολιτόθροια παρ' αὐτοῖς, ἐπέσταντες ἀφῆσαν, οὓς δὲ χερματὰ παραξάνουσι. Κόνων δὲ ἐπεὶ ἐς τὴν σάμον ἀφίκετο, καὶ δὲ ναυικόν κατέλαβεν, ἀθύμως ἔχον, ζυμπληρώσας τετρήριους ἐβδόμηστον αὐτῷ τῶν παραξάνων, οὓσων πλέον ἤεκατόν, καὶ ταῦταις ἀγαθῶν μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν, ἄλλο τε ἄλλη ἀποβαίνων τῆς τῶν πολεμίων χώρας ἐλήλυθο. καὶ ὁ σπαιαὶ ἔληθη, ἐν ᾧ κεραιῶν οἱ ἐσικελίαν στρατοῦσάντες εἴκοσι καὶ ἕκατόν τετρήριοι, καὶ πεζῆς στρατίας δώδεκα μυριάσιν, εἶλον ἀκράτεια λιμῶν, μάχη μὲν ἠτήνηντες, παραξάνουσι καὶ οὐκ ἔπειτα μίνας. τῶν δὲ ὅππῃ εἶδες, ᾧ ἡ τε σελίω δὲ ἐλίπεν ἐπαύειρας, καὶ ὁ παλαγὸς τῆς Ἀδελφῶν νεῶς ἐν Ἀδελφῶν ἐνεπαρήθη, ἡ Πίπτος μὲν ἑφορβή-οιτος, δὲ ἔχοντος δὲ Καλλιῶν ἀδελφῶν, οἱ λακεδαιμόνιοι τὰ Λυσάνδρου, παρηλυθῶτος ἦδη τῶ χρόνου, καὶ τὰ πολέμα ἡ τετρήριον Καλλιχεατίδα. ὅτε δὲ παρεδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τὰ Καλλιχεατίδα, ὅτι τὰ λακεδαιμόνιον τὴν ἀσπίδα, καὶ ναυμαχία

[Plut. Lyfand. p. 797. νενηνηκῶς

νενικηκώς. ο δε αυτον εκελδυσεν εξ εφεσου εν αειρεσθ σαμου πωδραπιδουσα, ου ησαν αι τιν' αθλιαίων νηες, εν μιλητη παρθεδουαι τας ναυς, και ομολογησεν θαλαττοκρατην. ου φαρδρου δε τω Λυσαιδρου πολυπραγιονσην αλλα ερχοντος, αυτος ο Καλλιχεαπιδας, προς αις πωδρα Λυσαιδρου ελασε ναυσι, παρεσεπληρωσεν εκ χιου, και ροδου, και αλλοθεν απο τιν' ζυμμαχων πενητηκοντα ναυς. τωτας δε πασας ανδρισσας, ουσας τε ηρασεκοντα και εκατον, παρεσκαδαζετο ως απρωτησολμος τοις πολεμίοις. και αμαθων δε απο τιν' Λυσαιδρου φιλων και ασιασιαζομενος, ου μονον απροθυμος απηρωσιων, αλλα και εθερωσιων εν ταϊς πολεσει, οτι λακεδαμονιοι μεγα πωδραπιδουσιεν εν τω θαλαττην τως ναυαρχους, πολλακις απεπιτηδειων γηνομυων, και ερη ζυμιεντων τα ναυτικα, και ανδραποικς ως χρησειον ου γνωσκοντων, . . . απειρους θαλαττης πεμποντες, και ανωτας τοις εκει, κινδυνουοιεν τι παθειν θα εστω εκ τουτου * δε ο Καλλιχεαπιδας, ζυγκαλεσας τως λακεδαμονιων εκει παροντας, ελεγχυ αυτις τοιαδε. Εμοι ερεκει, οικου μνην και ειτε Λυσαιδρος, ειτε αλλος τις εμπειροτερος πωι τα ναυτικα βουλεται ει, ου κωλυω τα κατ' εμε. εγω δε απο της πολεως ως επι τας ναυς πεμφθεις, ουκ εχω τι αλλο ποιω, η τα κελευομενα, ως αν διωωμαι κραπισα. υμεις η προς α εγω τε φιλοθυμομυ, και η πολις ημων * απιζεται, (ιτε γαρ αυτα ως πω και εγω) † ζυμβουλωτα αιρεσα υμιν δοκωυτα ει) πωι τω εμε. ενθαδε μνην η οικιαδε ερωπα αποπλην, † ερωυτας τα καθεστωτα ενθαδε. ουδενος δε εολμησαντος αλλο τι ειπειν, η τοις οικου πειθεσασ, πωισην τε εφ' α ηκει, ελθων πωδρα Κουρον, ητη μιαθον τοις ναυταις. ο δε αυτω ειπε δυο ημερας επιτηρειν. Καλλιχεαπιδας δε απθεσεις τη αναβολη, και ταϊς επι τας ημερας φοιτησειν οργασεις, και ειπων αθλιωταπους ει) τως ελλυας, οτι βαρβαρους κατακλυοισιν ενεκα εργου, φασκων τε, λω σωθη οικιαδε, και εθω αυτω διωατον θαλαττην αθλιαίους και λακεδαμονιους, απεπλησεν ες μιλητον.

Victor exstitisset. At ille iubet, ut Ephesum discedens, ac Samum ad sinistram praeteruectus, quo loco naues Atheniensium erant, Miletum traderet. Ita se fastidium, quod maris imperio potiretur. Negante Lysandro, se alio imperium obtinente curiosum esse velle: Callicratidas ipse classem a Lysandro acceptam, coactis e Chio, Rhodo, atque ab aliis sociis quinquaginta nauibus, adauxit. Collectis omnibus, quae numero erant cetum & quadraginta, ad occurrendum hosti se parat. Verum ubi se intellexit a Lysandri amicorum factione oppugnari, non solum segnitatem ipsi morem gerentium, sed etiam spargentium per vrbes, maxime in eo peccare Lacedaemonios, quod toties nauarchos mutarent; unde fieret, ut saepius inepti minus hoc obtinerent, & qui recens admodum rei naualis usum percepissent, nec quo pacto cum hominibus agendum esset, nosset: adeoque periculum non omnino nullum esse, ne eis, dum homines mitteret maris imperitos, & ignotos maritimis, detrimenti quid accideret: haec inquam vbi accepit Callicratidas, omnibus, quotquot aderant, Lacedaemoniis conuocatis, in hanc cum eis sententiam agit: Satis est mihi, domi manere; nec, quod in me est, prohibeo, quo minus vel Lysander, vel alius quispiam peritiorum se rerum nauticarum velit haberi. Ego vero iussu patriae missus ad classem, aliud quod agam, non habeo; nisi ut quae mihi mandata sunt, praclarissime pro mea virili exsequar. † Vos autem hortor, ut in medium proferatis ea, quae maxime vobis ex usu videntur, & quae tum ipse mirifice cupio, tum patria postulat, (sunt autem illa perinde vobis nota, ac mihi) manendumne mihi sit heic, an domum nauigandum, ut qui rerum heic status sit, exponam. Quum dicere aliquid aliud auderet nemo, quam patriae magistratibus parendum esse, eaque faciunda, quorum causa adesset: ad Cyrum pergit, ad nautis stipendium poscit. Respondet ille, biduum expectandum esse. Grauiteream dilationem ferre Callicratidas, & frequentibus illis ad portas cursitationibus succensere. Quumque Graecos mortaliu miserrimos esse diceret, qui pectiniae causa barbaris adularentur; atque etiam adderet se, si domum saluus rediret pro virili Athenienses ac Lacedaemonios reconciliaturum: Miletum discessit.

Plut. Lysand. p. 797.
 δε διενου γαρ εχρη παρκαπιδου οντας υμεις τως εν ζυμω πωδραπιδου ει θαλαττοκρατην. Plut. Lys. p. 797.
 Plut. Lys. p. 798.
 Plut. Lysand. p. 797.
 Lysandri amicum τοις νηδαυδρου απο αμικουριω των πηλων εις εφεσον factio ad μετακομμενος δυ νησιν Καλιεωρα ταις τε τω λμοις licratidas, η τως ερωνημαθιν οκει τως πολλωσ ανλας, αηρωσ επεδαρε των εστρον επ αυτω γενομεων δεκα δαρχιων η νεωλεριδμων προεσπων η παροσων εταριμα δυνισσασαι, η προεστων τον νην τοις πραγμαθιν, ως αμα τα καταλυσηται τως εθνηταις, των τε δυ μων εκαλλεζομενους η δυ νας ευδοντας εν ταις παρσι δι. τωτων δε την πισιν εκασω δι εθρων παρσιγε, τως η δι γενομενους φιλως αυτω η ζενωσ εις μεγαλα προθυμια ηα η ημωσ η ερωλη τωσ ακαγων, η δυναδικωσ η δυνεσ ακρατων αυτωσ επω τωσ ε κεινων πλεονεξισ. ως εη προσερειν σε παρσιλασ αυτωσ η ηκαρεσασω η ποσειν ελπιζοντας εδενος ατη κιδειν τω ε μινισων εκεινου κατακλυος.
 † Consulto. Noias.
 † ως δ ηκαρεσ πινειν, Προβμενω (ειπε) ειως αν πιη. ετ. Plut. αποφδεγμα Λακων. p. 394. Plut. Lysand. p. 798.
 Callicratidas homo minime aulicus. Cic. de Offic.

επι απειρους
 δι ο
 απιπται,
 ερωμωλευετε τα
 ερωπα

Inde missis Lacedæmonem triremibus ad
 poscendam pecuniam, & conuocatis ad
 concionem Milesiis, hanc orationem ha-
 buit: Me quidem, Milesij patriæ magistra-
 tibus obtemperare necesse est: a vobis au-
 tem peto, vt inprimis strenue bello huic
 incumbatis. Nam quia medios inter bar-
 baros habitatis, iam pridem ab eis mala plu-
 rima perpeffi estis. Æquum vero est, vos
 sociis reliquis in eo præire; vt interea, dum
 Lacedæmone redeunt, quos adferendæ
 pecuniæ causa mihi, summa celeritate ho-
 stes detrimento maximo adficiantur. Ete-
 nim quod heic erat pecuniæ, id discedens
 Lyfander, tamquam superfluum, Cyro re-
 stituit. Cyrus autem, quum ad ipsum ve-
 nisssem, moram semper interponebat, quo
 me minus ad colloquium admitteret. Ego
 vero persuadere mihi non poteram, vt fre-
 quenter ad ipsius portas accederem. Poli-
 ceor autem vobis, me pro illis commodis,
 quæ interea nobis euenerint, dum pecuni-
 am domo exspectamus, dignam vobis gra-
 tiam relaturū. Ostendamus barbaris tam-
 dem, Diis bene iuuantibus, posse nos vlci-
 sci hostes nostros, licet ipsos non suspicia-
 mus. Hæc quum dixisset, furgunt multi,
 maximeque illi, qui quod Callicratidæ ad-
 uersarentur, insimulabantur: præque me-
 tu rationem pecuniæ conficiundæ primi
 ostendunt, & priuatim etiam de suo pro-
 mittūt. Hac ille accepta pecunia, & e Chio
 præterea quinque drachmarum viatico in
 nautas singulos coactō: Methymnam Les-
 bi oppidum, quod ab hostium partibus sta-
 bat, proficiscitur. Quum Methymnæi trās-
 ire ad ipsum nollent, quod Athenienses
 præfidiarios haberēt, atque illi, qui rerum
 summæ præerant, Atheniesium partes se-
 querentur: admotis copiis, oppidum vi cap-
 it. Itaque fortunæ eorum omnes a militi-
 bus direptæ sunt, mancipia vero in forum
 Callicratidas coegit. Quumque socij Me-
 thymnæos etiam distrahi vellent: respon-
 dit, se imperatore nequaquam futurum, vt
 Græcorum quisquam in seruitutem redi-
 geretur, quantum quidem in ipso esset. Po-
 stridie corpora libera dimittit, & præfidia-
 rios Atheniensium; ac seruilis condicionis
 captiuos omnes vendit. Cononi etiam de-
 nuntiat, effecturum se, ne deinceps maris
 mæchus esset. Quumque illum prima lu-
 ce prouehi videret in altum, intercepto i-
 tinere, ne Samum se fuga recipere posset,
 hominem persequitur. At Cono fugam
 cum nauibus expeditis faciebat, quod de

Callicra-
 tidas Me-
 thymnam
 capit.

† h. e. tur-
 piter &
 clam ma-
 ris imperiū
 sibi vindi-
 caret. Plu-
 sarchus.

κακείθεν πέμψας τειρήρας ες λακεδαίμονα
 ὅτι χρήματα, ἄκκλητοίαι ἀθροίσας τῶν μι-
 λησίων, τὰδε εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν, ὦ μιλῆσιοι, ἀ-
 νάλκη τοῖς οἴχοι δῆρῃσι πείθεσθαι· ὑμᾶς δὲ
 ἐγὼ ἀξίως προσθυμοτάτοις εἶμι ἐς τὸν πόλεμον,
 διὰ τὸ οἰκιστῶν ἐν βαρβάρους πληθῆσα κα-
 κήσῃσιν αὐτῶν πεποιθείαι. δὲ δὲ ὑμᾶς
 ἐξηγεῖσθαι τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ὅπως αὐ-
 τάχιστα τε καὶ μάλιστα βλαπτομένους τῶν πο-
 λεμίων, ἕως αὐτοῖς ἐκ λακεδαίμονος ἦκα-
 σιν, οἷς ἐγὼ ἐπέμψα χρήματα ἀξιοτάτα. ἐπεὶ
 ταῦτα εἰσάδε Ἰσάραρχον Λύσανδρος Κύρω
 ἀποδοῖς, ὡς περὶ τὰ ὄντα, οἴχεται. Κόρος δὲ,
 ἐλθόντος ἐμοῦ ἐπ' αὐτὸν, ἀεὶ ἀνεδάλλετο μοι
 ἀφελεστῶν. ἐγὼ δ' ὅτι ταῦτα ἐκείνου θυρα-
 φοιτῶν ἄνευ ἡδυνάμην ἐμαυτὸν πείσαι, ὑπε-
 ρουδμῆ δὲ ὑμῖν αὐτῇ τῶν συμβαίων τῶν ἡμῶν
 ἀγαθῶν ἐν τῷ χρόνῳ, ὅ αὐτὰ ἐκεῖνα πρὸς δε-
 χόμεθα, χάριν ἀξίαν ἀποδώσειν. ἀλλὰ ξυ-
 τοῖς θεοῖς δεῖξωμεν τοῖς βαρβάρους ὅτι καὶ αὐτοῖς
 τῶν ἐκείνοις θυμαζῶν, διδάμεθα τὸς ἐξ ἑστέρας
 ἡμῶν ἀσθῆναι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν, ἀνίσταμενοι
 πολλοὶ, καὶ μάλιστα οἱ ἀπαρτομέτροι ἐναποδο-
 σθαι, δεδόντες, εἰρησῶντο πρὸς χερμῆ, καὶ
 αὐτοὶ ἐπαρτομέτροι ἰδίᾳ. λαβὼν δὲ ταῦτα
 ἐκεῖνος, καὶ ἐκ χίου περὶ ταδραχμίας ἐκείσε
 τῶν ναυτῶν ἐφοδῆσάμενος, ἐπλάσσε τὸ λέ-
 σβου ὅτι μῆθυμνῶν πόλεμια οὐσαν. οὐ βου-
 λουμένων δ' ἑστῶν μῆθυμνῶν πρὸς χερμῆ, ἀλλ'
 ἐμφορῶν ὄντων ἀθιωμένων, καὶ τῶν τὰ παρά-
 γματα ἐχόντων ἀτιμωμένων, πρὸς βαλῶν,
 ἀρῆ τὴν πόλιν καὶ κράτος. ταῦτα μὲν οὖν χη-
 ματα πύρτα τὸ δῆρπαρον οἱ στρατῶται, ταῦτα δὲ δῆρπαροι
 ἀνδράποδα πύρτα ξυνηθροῖσεν ὁ Καλλι-
 κρατίδας ἐς τὴν ἀγορὴν καὶ κελθόντων τῶν
 συμμάχων ἀποδοῦναι καὶ τὸς μῆθυμνῶν,
 ὅσῃ εἶπεν, ἑαυτῶν γε δεχόμενος, ὅσῃ εἶπεν ἑλλη-
 νων ἐς τὸ κείνου διωκτῶν ἀνδραποδιοδύτω. ταῦτα
 τῇ δὲ ὑπεραία τὸς μὲν ἐλδοθεῖς ἀφῆκε,
 * τὸς δὲ τῶν ἀθιωμένων φορουσῶν, καὶ τὰ ἀν-
 πύ π
 ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πύρτα ἀπέδδο· Κόνω-
 νι δὲ εἶπεν, ὅτι παύσῃ αὐτὸν μοιζῶντα τὴν θά-
 λατταν. καπιδῶν δὲ αὐτὸν ἀναρτομέτρον ἄμα
 τῇ ἡμέρᾳ, ἐδίωκεν, ἵπποττομέτρον τὸν ἐς σά-
 μον πλῆν, ὅπως μὴ ἐκείσε φύγη. Κόνων δ' ἐ-
 φθῆγε ταῖς ναυσὶν ὅτι πλεουσαι, διὰ τὸ ἐκ
 πολλῶν

πολλῶν πληρωμάτων ἐς ὀλίγας ἐκλήθησαν
 τὸς ἀείσοις ἐρέτας καὶ κατὰ φύσιν ἐς μιτυλή-
 νιον τὸ λῆσος, καὶ ἐξω αὐτὰ τῶν δέκα στρατη-
 γῶν Λέων καὶ Ερασιίδης. Κόνη κρατίδας δὲ
 ξιφῆς ἐπλάσεν ἐς τὸν λιμῆνα, διώκων ναυσὶν
 ἐκατὸν καὶ ἑβδμήκοντα. Κόνων δὲ, ὡς ἔφθη
 ἵππο τῶν πολιτῶν καὶ ἀκακλυθεὶς, ἰὼ ἀκρά-
 δη ναυμαχίῃσιν πρὸς τὰ λιμῆνα, καὶ ἀπώλε-
 σε ναῦς τετάρκοντα. οἱ δὲ ἄνδρες ἐς τὴν γῆν ἀ-
 πέφυγον. τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν, τετάρκων
 τὰ οὐσας, ἵππο τὰς τεῖχας ἀνείλκυσε. Κόνη
 κρατίδας δὲ ἐν τῷ λιμῆνι ὀρμισάμενος, ἐπο-
 λιόρκε, ἐπὶ τῷ τῷ ἐκπλεῖν ἔχων. καὶ τῷ γῆν με-
 τὰ περὶ φάμενος τὸς μὴ θυμναίεας πορθημῆι,
 καὶ ἐκ χίου τὸ φράτμα διεβίβασε. χεῖμα-
 τὰ τε τῶν Κύρου αὐτὰς ἤλθεν. ὁ δὲ Κόνων,
 ἐπεὶ ἐπολιόρκετο καὶ τῷ γῆν καὶ τῷ τὰ λατῆαν,
 καὶ οἴτων ὑδάμωθεν ἰὼ ὑπερῆσαι, οἱ δὲ ἀθρο-
 ποι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἦσαν, καὶ οἱ ἀθροῦσιν ἐκ
 ἐβόησιν, ἔχε δὲ μὴ πωτῆνεα τὰ ταῦτα, κα-
 θελκύσας τῶν νεῶν τὰς ἀείσοις πλεῖστας δύο,
 ἐπλήρωσε πρὸς ἡμέρας, ἐξ ἀπασῶν τῶν νεῶν
 τὸς ἀείσοις ἐρέτας ἐκλέξας, καὶ τὸς ὀπιβάτας
 ἐς χεῖμα ναῦν μεταβίβασας, καὶ τὰ τῶν ἀρρῶ-
 ματῶν τῶν ἀλαβῶν. τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὐ-
 πὼς τὰν εἶχον. ἐς δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπεὶ σκότος
 εἶη, ἐξέβιβάσεν, ὡς μὴ κατὰ δὴλοισ ἐῖ) τοῖς
 πολεμίοις ταῦτα ποιούσας. τῇ πέμπτῃ δὲ ἡ-
 μέρᾳ ἐς τὸ λιμῆνα οἴτα μετῆρα, ὅτι ἡδὲ ἡμέσον
 ἡμέρας ἰὼ, καὶ οἱ ἐφορμῶντες ὀλιγάρως εἶχον,
 καὶ ἐνίοι ἀνεπαύοντο τὸ ἐξέπλάσεν ἐξω τῶν λι-
 μῆνος. καὶ ἡ μὲν ὅτι τὸ ἐλλήσποντον ὤρμησεν, ἡ δὲ
 ἐς τὸ πέλαγος. τῶν δὲ τῶν ἐφορμῶντων ὡς ἐκα-
 σοὶ ἠνοῖον, τὰς τε ἀκύρας ἀποκῦπτοῖνες, καὶ ἐγὰ-
 ρῶμοι, ἐβόησαν τετραγήμενοι, τυχόντες ἐν τῇ
 γῆ ἀείσοις ποῖσμοι. ἐσβάντες δὲ ἐδίωκον τὸ ἐς τὸ
 πέλαγος ἐφορμήσας, καὶ ἄμα τὸ ἠλίω τὸ δυνόντι
 κατέλαβον. καὶ κερτήσαντες μάχῃ, ἀναδῆ-
 σάμενοι ἀπήρην ἐς τὸ φρατόπεδον ἀλῆς ἀν-
 δράσιν. ἡ δὲ ὅτι τὸ ἐλλήσποντον τοῦ φουρῶσαι ναῦς
 διεφυγε, καὶ ἀφίκομεν ἐς τὰς ἀθροῦσας ἐξα-
 γέλλε τὴν πολιορκίαν. Διομέδων δὲ βοηθῶν
 Κόνωνι πολιορκημῶν, δώδεκα ναυσὶν ὤρμη-
 σατο ἐς τὸν λιμῆνα μιτυλιναίων. ὁ δὲ Κόνη
 κρατίδας ὅτι πλάσας αὐτὰς ἐξάφην, δέ-
 κα μὲν τῶν νεῶν ἐλάβε. Διομέδων δὲ ἐφυγε τῇ τε αὐτῇ, καὶ ἄλλῃ. οἱ δὲ ἀθροῦσιν τὰ γενημῶν,

Amultis supplementis peritissimi remiges in
 paucas naues delecti fuerant; seque cum
 duobus ex ducibus, Leonte ac Erasfinide,
 Mitylenen oppidum Lesbi recipit. Eum
 cum CLXX nauibus Callicratidas perse-
 quens, in eundem portum nauigat. Tum
 Cono, quem hostes anteuertendo inter-
 clusissent, ad portum nauali pugna decer-
 nere coactus fuit, & triginta naues amisit,
 hominibus ad terram fugiēdo elapsis. Re-
 liquas naues XL sub ipsum murum subdu-
 xit. At Callicratidas portum ingressus Co-
 nonem obsidebat, quum illic potestatem
 exeundi suis cum nauigiis haberet: atque
 etiam terra Methymneorum plebe omni
 arcessita, de Chio quoque copias traduxit.
 Adlata fuit tūc ipsi & a Cyro pecunia. Co-
 no, quum terra marique obsideretur, ne-
 que commeatus parare copiam alicunde
 posset, quum & magna esset hominum in
 oppido multitudo, & Athenienses opem
 non ferret, quod horum nihil adhuc com-
 perissent: naues duas ex omni numero ex-
 peditissimas in mare deduxit, & ante diem
 instruxit, deque nauibus vniuersis remi-
 ges optimos delegit, in nauim concuam
 milites classarios imposuit, remis vsitatis
 alios adiecit. Ac die quidem illo ita se cōti-
 nebant. Sub vesperam, vbi primum tene-
 bre oborirentur, in terram eos exponebat,
 ne id ipsos agere hostibus innotesceret.
 Die quinto cibariis, quantum satis esset,
 instructi; ipso meridie, quum speculatores
 partim negligenter hac obseruarent, par-
 tim etiam quieti se dedissent, e portu nauig-
 arunt, prouecta in altum nauī vna, versus
 Hellepontum tendente altera. Tum illi,
 qui agebant in excubiis, vti quisque sibi
 viam aperiebat, ancoras abrumperē, exci-
 tari, cum tumultu accurrere. Nam forte
 tunc in litore prandebant. Quumque con-
 scendissent naues, illam, quæ in altum se
 proripuerat, insequuntur: quumque sole
 iam occidente ad eam peruenissent, pro-
 elio commisso, vi ea potiuntur, ac religatam
 cum ipsis vectoribus ad classē suam de-
 ducunt. At quæ versus Hellepontum se
 contulerat, effugit: Athenasque delata,
 classē obsideri nuntiat. Tum ferens o-
 pem Cononi obsesso Diomedon, cum nau-
 ibus XII in Mitylenæorum fretum se con-
 tulit. Aduersus hunc, re improuisa, Calli-
 cratidas nauigās, decem naues capit: Dio-
 medonte cum sua, & quadam alia, sibi fu-
 ga consulente. Hoc vbi accidisse, nihilo-

ἵππο τῶν
πολεμίων
κατακλι-
σθεῖς,

πρὸς ἀλα-
βῶν.
τὰν εἶχον

οἱ ἐφο-
ρῶντες
τὸ ἐξέπλε-
σαν
ἐλλήσπον-
τον
τῶν ἐφορῶ-
ντων

διώκοντι

Cono vni-
citur a Cal-
licratida.

Cononem
Callicrati-
das obsidet

Hoc est in
carinam

Cononi
strategem-
ma.

Alia clades
Athenien-
sum.

que minus obsideri suos Athenienses ac-
 ceperere:centum ac decem nauibus his suc-
 currendum esse decernunt, in quas vni-
 uerfi, qui adoleuissent, serui ac liberi, im-
 ponerentur. Classe cx nauium intra diem
 trigessimam instructa, soluunt: magna et-
 iam equitum parte naues ingressa. Secun-
 dum hæc Samum perueniunt, vbi quum
 naues Samias x sibi adiunxissent: etiam a-
 lias a sociis aliis collegerunt, plures quam
 xxx, coactis omnibus, vt eas conscende-
 rent. Idem de nauibus illis factum, quæ for-
 te tunc aberant. Vniuersæ plures fuere,
 quam c. l. Posteaquam accepisset Calli-
 cratidas, iam apud Samum Atheniensium
 classem esse, quæ suis opem ferret: naues ad
 obsidionem quinquaginta relinquit, eis-
 que præficit Eteonicum: cum ceteris cxx
 prouectus in altû, ad Maleam Lesbi pro-
 motorium, e regione Mitylenæ, cæna suo-
 rum corpora curat. Eodem die fortefortu-
 na etiam Athenienses ad Arginusas cæna-
 bant, quæ & ipsæ e regione Lesbi ad Ma-
 leam promontorium Mitylenæ oppositæ
 sunt. Noctu Callicratidas conspectis ho-
 stium ignibus, ac nonnullis renuntiantibus,
 esse hos Athenienses; circiter noctem me-
 diam soluit, vt eos subito necopinantes in-
 tuaderet. Verum ab imbris copiosis, ac
 tonitruis impeditus, progredi non potuit.
 Vt primum tempestas cessauit, prima luce
 nauigat versus Arginusas. Ei leua parte oc-
 currunt in alto Athenienses, in hunc mo-
 dum acie instructa. Prima in fronte ad la-
 uam cum xv nauibus Aristocrates erat, de-
 inde cum aliis xv Diomedon. Post Aristo-
 cratem Pericles, post Diomedontem Era-
 sinides collocati erant. Propter Diome-
 dontem Samij cû x nauibus singillatim in-
 structi erant, quorum dux erat Samius qui-
 dam Hippeus. His proximæ tribunorum
 decem naues erant, & ipsæ singillatim in-
 structæ. Secundum has, tres classi præfe-
 ctorum, & si quæ aliæ sociorû naues erant.
 Dextrum cornu cum nauibus xv Proto-
 machus tenebat, & iuxta eum Thrasylus
 cum aliis xv nauibus. Post Protomachum
 Lysias cum nauibus totidem, post Thrasyl-
 lum Aristogenes collocatus erat. Atque
 hoc modo aciem instruxerant, ne perrum-
 pendî classem suam hosti facultatem con-
 cederent. Erant enim ipsorum naues mi-
 nus ad nauigandum expeditæ. At Lace-
 dæmoniorum naues vniuersæ singillatim
 instructæ, & ad perruptionem classis hostilis,
 & circumuentionem comparatæ erant
 propterea, quod expeditius prouherentur.

Athenien-
 sium naualis
 acies.

Αὐτὸν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσεν, ἐψηφίσαι τὸ βοηθῆν
 ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, τὴν εἰσβάλλοντες τῆς ἐν
 ἡλικίας ὄντας ἀπὸ μύθου, καὶ δούλους, καὶ ἐλθε-
 ρους καὶ πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ἐν τριῶ-
 κροντα ἡμέραις, ἀπὴραν. εἰσεβήσθαι δὲ καὶ τῶν ἰππέων
 πολλοί. μὲν τὰ αὐτὰ ἀνήρθησεν ἐς σάμον, καὶ ἀκρή-
 θεν σαμίας ναὺς ἑλθεῖν δέκα. ἡ θρησιεὶ δὲ καὶ δὴ-
 λας πλείους ἢ τριάκοντα πῶρθε τῶν δῆλων ζυμ-
 μάχων, ἐσβαίνον ἀναγκάσασθαι ἀπὸ μύθου. ὁ-
 μοίως δὲ καὶ εἰ πινες αὐτοῖς ἔτυχον ἕξω ἕσσαι. ἐγέ-
 νοντο δὲ τὰ ἅπαντα πλείους, ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκα-
 τὸν. ὃ δὲ Καλλικρατίδας ἀκρόν τ' βοήθησεν ἢ δὴ
 ἐν σάμῳ ἕσθαι, αὐτὸν μὲν κατέλιπε πεντήκοντα
 ναὺς, καὶ ἀρχόντα Ετεόνικον τ' εἰκόσι καὶ ἑκατὸν
 ἀναρῆσαι, ἐδὲ προποισίτο τὸ λέσβου ἔπι τῇ μελέα
 ἄκρα, ἀπὸ τῆς μιτυλήνης. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 ἔτυχον καὶ οἱ ἀθηνῶσι δὲ προποισίμοι ἐν ταῖς
 ἀργινάσας. αὐτὰ δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῆς λέσβου, ἔπι
 τῇ μελέα ἄκρα, ἀπὸ τῆς μιτυλήνης. τ' δὲ νυ-
 κτὸς ἰδὼν τὰ πύρα, καὶ πινὼν αὐτὸν ἕξα γλῆλαι-
 τῶν, ὅτι ἀθηνῶσι εἶεν, ἀνήγετο πῶρθε μέσας νύ-
 κτας, ὡς ἕξαπινάκως πῶρος πέσοι. ὕδωρ δὲ ἔπι-
 θύροισι πολὺ καὶ θερμὸν διεκώλυε τὴν ἀναλώ-
 γην. ἐπεὶ δὲ ἀνέσθεν, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ ἔπλεε ἔπι
 τῆς ἀργινάσας. οἱ δὲ ἀθηνῶσι ἀντανήρθητο ἐς τὸ
 πελάγος τῶν θιώνων, πῶρθε ταταλῆμοι ὠδε.
 Αριστοκράτης μὲν τὸ θιώνων ἔχων ἠγείτο πεν-
 τεκαίδεκα ναυσὶ, μὲν δὲ τὰ Διομέδων ἑτέ-
 ραις πεντεκαίδεκα. ἐπετέτακτο δὲ Αριστοκράτης
 μὲν Περικλῆς, Διομέδοντι δὲ Ερασιλίδης. πα-
 ρεὶ δὲ Διομέδοντα, οἱ σάμιοι, δέκα ναυσὶ ἔπι
 μίας τεταλῆμοι. ἐφρατήρη δὲ αὐτὸν σάμιος, ὀνό-
 ματι ἰππόδης. ἐχόμενα δὲ τῶν παρ' ἀρχῶν δέκα καὶ
 αὐτὰ ἔπι μίας. ἔπι δὲ τῶν αὐτῶν, αἱ τῶν ναυάρχων
 ἦσαν, καὶ εἰ πινες δῆλον ἦν ζυμμαχίδες. τ' δὲ δεξιὸν
 κέρας Πρωτόμαχος εἶχε πεντεκαίδεκα ναυσὶ
 πῶρθε δὲ αὐτὸν, Θρασύλος ἑτέρας πεντεκαίδε-
 κα. ἐπετέτακτο δὲ Πρωτόμαχῳ μὲν Λυσίας, ἕ-
 χων τῆς ἰσας ναὺς. Θρασύλῳ δὲ Αριστογῆνης. ἕ-
 τω δὲ ἐπαρῆσθαι, ἵνα μὴ διεκπλεν διδοῖεν. χεῖρον
 ἔγδ' ἔπλεον. αἱ δὲ τῶν λακεδαίμονίων ἀντιτέτακτο
 ναὶ ἦσαν ἅπαντα ἔπι μίας, ὡς πῶρος διεκπλεν
 καὶ πῶρθε πλεον παρεσκευασμένα, ἔχε δὲ βέλτιον
 πληρῆ εἶχε δὲ δεξιὸν κέρας Καλλικρατίδας.
 Cornu dextrum Callicratidas ipse tenebat.

Ἐρμῶν

Ἡ Μεγαροὶς Ἐρμῶν τῷ καὶ Μεγαροῦ οὗτος Καλλικρατίδας ἄκουσεν ἡμεῖς ἐπιπέσειν αὐτῷ, ὅτι εἴη κολῶν ἐχθρὸν ἀποπλοῦσαι. αἱ γὰρ Ἰσθμίου τῷ ἀθλαίων πολλῶν πλεονεξήσῃ. Καλλικρατίδας δ' εἶπεν, ὅτι ἡ ἀσπίς ἐστὶν μὴ κακίον τὸ οἰκίσθαι αὐτῷ ἀποθανόντος· φάσκει γὰρ ἀγρόν εἶναι. μὲν τῷ ταῦτα ἐναυμάχησεν χρόνον πολὺν, πρῶτον μὲν ἀθροῖσιν, ἔπειτα δὲ διεσκεδασμένα. ἔπειτα δὲ Καλλικρατίδας τὴν ἐμβολήσῃ τῷ νεῶς, ἀποπεσὼν ἐς τὴν Ἰθάκη ἠφάνισθη, Πρωτόμαχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτῷ τῷ δόξω τῷ δυνάμειον ἐνίκησεν· ἐκίθη γὰρ φυγὴ τῷ πελοποννησίων ἐγγυέλο ἐς χίον, πλείων δὲ ἐς φάσμασιν. οἱ δὲ ἀθλαῖοι πάλιν ἐς τὰς Ἐργινοῦσας κατέπλευσεν. ἀπώλοντο δὲ τῷ μὲν ἀθλαίων ἦτες * πέντε καὶ εἴκοσι ἀνδράσιν, οὗτος ὀλίγων τῷ πρῶτον τῷ γὰρ πρὸς ἐνεργείων. τῷ δὲ πελοποννησίων, λακωνικῶν μὲν ἐνεία, πασῶν ἑσῶν δέκα. τῷ δὲ ἄλλων ἑξυμμάχων πλείους, ἢ ἐξήκοντα. ἐδόξε δὲ καὶ τοῖς τῷ ἀθλαίων στρατηγῶσι, τῷ ἐξ μὲν καὶ τετρακκόντα ναυσὶ Θηρακικῶν τε καὶ Θερασίου βουλον, τετρακκόντας ὄντας, καὶ τῷ ταξιαρχῶν Ἰναῖς, πλείων ὅτι τῷ καταδεδυκῆς ναῦς, καὶ τῷ ἐπ' αὐτῷ ἀνθρώποις ταῖς δὲ ἄλλαις ὅτι τῷ μετ' Επεονίχου τῷ μιτυλιῶν ἐφορμήσας. ταῦτα δὲ βελονοῖς ποιῆναι ἀνεμος καὶ χιμῶν αὐτοῖς διεκάλυψε, μέγας γῆροῦμος. ἔσπαμον δὲ εἴσαντες αὐτῷ, ἠλίξοντο. τῷ δὲ Επεονίχου ὁ ὑπηρετικὸς κέλης πᾶντα ἐξήγαγε τὰ πρῶτα τῷ ναυμαχίαν. ὁ δὲ αὐτῷ πάλιν ἐξέπεμψεν, εἰπὼν τοῖς ἐν ἑσῶσι σιωπῇ ἐκπλέειν, καὶ μηδενὶ ἀναλέγεσθαι, ὡς ἀρχήματα δὲ αὐτοῖς πλείων ἐς τὸ αὐτῷ στρατόπεδον ἐφεφανακῆς, καὶ βοῶντας, ὅτι Καλλικρατίδας νενίκηκε ναυμαχῶν, καὶ ὅτι αἱ τῷ ἀθλαίων ἦτες ἀποπλοῦσαι ἀπάσαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίησαν· αὐτὸς δὲ, ὅτι ἐκείνοι κατέπλεον, ἔθυσεν τὰ διαγέλια, καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγαγε δῆπνοποιήσασθαι, καὶ τοῖς ἐμπόροις, τὰ χρήματα σιωπῇ ἐνθερμῶσι ἐς τὰ πλοῖα, ἀποπλέειν ἐς χίον, (ὡς δὲ τῷ πνέμα οὐρεῖον) καὶ τὰς τετάρτας τῷ ταχίστω. αὐτὸς δὲ τῷ πρῶτον ἀπῆλθον ἐς τὴν μήθυμναν, τῷ στρατόπεδον ἐμώρησας. Κόνων δὲ καθελεύσας τὰς ναῦς, ἔπειτα οἱ τε πολέμοιοι ἀποδεδράκεσαν, καὶ ὁ ἀνεμος ἠδιδίτερος ἦν, ἀπῆρθησας τοῖς ἀθλαῖοις ἢ ἢ ἀνηγμένοις ἐκ τῷ Ἐργινοῦσων, ἐφρασε τῷ πρῶτον τῷ Επεονίχου. οἱ δὲ ἀθλαῖοι κατέπλευσαν ἐς τὴν μιτυλιῶν.

Atque heic Hermo Megarensis Callicratidæ gubernator, eum monet, recte sibi consulturū, si discederet. Nam triremium numero longe superiores erāt Athenienses. Ei respondit Callicratidas: τὴν Spartam se moriente, nihilo peius habituram; se fugere sine dedecore nō posse. Post hæc diu certatum, primo confertis nauibus, deinde sparsum. Verum posteaquam & Callicratidas irruptione cū nauī suā in hostium classem facta, in mare delapsus nusquam adparuit; & Protomachus, atque illi, qui aderant ei, cornu dextrolæ uim hostile vicerunt: tum scilicet Peloponesij fuga se in Chium, maximaque ex parte Phocæam recipere. Athenienses ad Arginusas redeunt. Amiserunt hi naues τὴν x xv hoc prælio, vna cum vectoribus; paucis exceptis, qui ad litus euasere. Peloponesij, quum omnino Lacedæmoniorum naues x essent, ex his ix: ex reliquorum sociorum nauibus supra lx desiderarunt. Secundum hæc statuunt Atheniensium duces, vt cum τὴν XLVI nauibus triremium præfecti Theramenes & Thraſybulus, ac tribuni quidam, ad demersas naues ac naufragos pergerēt, ceteræ aduersus illas, quæ cum Eteonico apud Mitylenen stationem habebant, nauigarent. Hæc quum facere vellent, a vento & tempestate, quæ tunc ingens cooriebatur, sunt impediti. Quamobrem eo loci manent, ac tropæum statuerunt. Interea celox actuaria rem omnem Eteonico de nauali prælio exponit. Ille rursus ablegat eam, quum vectoribus edixisset, vt taciti nemine compellato discederent, statimq; in hæc castra sua coronati reuenterentur: Simul Callicratidam prælio nauali vicisse clamarēt, vniuersamq; classem Atheniensium esse deletam. Dum illi parent atque abeunt, ipse sacrum facit, ob rei feliciter gestæ nuntium. Mandat etiam militibus, vt cœnarent; & mercatoribus, vt merces suas sine tumultu ac tacite nauigiis imponerēt, & vna cum triremibus quam celerime, quod esset ventus secundus, in Chium discederent. Ipse castris successis, pedestres copias Methymnam ducit. Tum Cono deductis nauibus suis, posteaquam & hostes propere discesserant, & vetus spirabat lenior; Atheniensibus occurrens; qui iam ab Arginusis soluerant, quid de Eteonico accidisset, exponit. Illi Mitylenen nauigāt,

Plut. ἐποφθέρου. p. 395.
 hoc δὲ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἰστορία τῆς μάχης ἢ πρὸς αὐτὸν Plut. Πελοποννησίων. p. 507.
 Offic. τῷ ἀποδεδίχθαι ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ καὶ ἀνδρῶν ἠγέμενον, ὡς μὲν ἐπὶ ναυμαχίᾳ τῷ καὶ μὲν χροῖονος τῷ ἐκείνῳ Plut. ἐποφθέρου. p. 395.
 præliū ad ἐγγυέλο ἐκ τῆς Arginusas, ναυμαχίᾳ ἐπὶ τῷ ἀρχηγῶσι Καλλίς XII. 452. (Olymp. 93. 47. 3.) τῷ Περικλέους τῷ ἀθλαίων ἑσῶν ἐς τῷ ἐπὶ τῷ ἑσῶν ἑσῶν. Atbenæ 9. 5. p. 110, 21. v. d. Plut. Lyfandr. p. 798. Plut. ἐποφθέρου. p. 395.

inde prouehuntur in Chium, infectaque re Samum discedunt. Interim Athenis hifce ducibus imperium abrogatur, excepto Conone: cui Adimantus, & Philocles tertius, adiunguntur. Ex ducibus autem, qui pugnam hanc naualem pugnarent, Protomachus & Aristogenes Athenas non sunt reuerfi. Ceteri sex, Pericles, Diorædon, Lyfias, Aristocrates, Thrafylus, Erafinides, quum domum nauigaffent: Archedemus, qui tunc populi princeps Athenis erat, & cui Deceleæ cura mandata fuerat, Erafinidem per infidias adgreffus, apud tribunal fic accusabat: vt eum pecunias publicas ex Hellefponto fibi feruaffe diceret, atq; etiam munus imperatorium male adminiftraffe. Iudices Erafinidem in vincula ducendum esse decernunt. Post hæc duces in fenatu de prælio nauali, & magnitudine tempeftatis rem omnem commemorant. Verum referente Timocrate, ceteros etiam duces vincidos populo tradendos esse: fenatus eos vinciri iuffit. Secundum hæc concio cogitur, in qua duces inter alios etiã Theramenes inprimis accusabat; iure ab ipsis exigendam rationem dicens, quamobrem naufragos non sustuliffent. Nam quod aliud nihil adtigiffent, epistolæ productæ testimonio docebat, quam duces ipsi ad fenatum & ad populum miffiffent: in qua causam aliam nullam adferrent, quam tempeftatem. Post hæc duces finguli breuibus, quod eis secundum legem dicere nõ liceret, sese purgant; & rem, vti erat gesta, commemorant: se quidem ipsos, aduersus hostes profectos fuiffie; naufragos autem vt tollerent, triremium præfectis, hominibus ad res gerendas idoneis, atque etiam imperatorio munere functis imperasse; Therameni, Thrafybulo, aliis talibus. Quod si maxime sint hac in parte aliqui accusandi, neminem se scire, in quos ea culpa cõferri possit; quam in illos, quibus ea res mandata fuerit. Neque tamen, aiebant, propterea metiemur, quod hi modo nos accusant, atque in hos culpam conferemus: quum tempeftatis magnitudo, quo minus naufragi tolli potuerint, impediuerit. Atque harum rerum & gubernatores & multos alios, qui expeditionis socij fuerant, testes producebant. Hæc quum dicerent, ita populo satisfaciebant: vt multi homines priuati surgerent, ac fatifidare ipsorum nomine vellent. Verum ad proximæ concionis tempus rem extrahendam esse visum fuit, quod paullo

*L. P. 10. mat. 2. in. 11.

Duces Athenis in vincula conuictum.

Theramenes duces accusat in iusticia.

Ducum iusticia defensio.

ἐκείθεν δὲ ἐπὶ μὴ ῥησασιν ἐς πλὴν χίον· καὶ ὁ δὲ ἐν
 ἀφ' ὧν ἄλλοι, ἀπέπλευσαν ὅτι σάμα. οἱ δὲ ἐν οἴκῳ τούτοις μὲν τὴν φράσην εἶπαν·
 σαι, πλὴν Κόνωνος· πρὸς δὲ τούτῳ εἶλοντο
 Αδείμαντον, καὶ τρίτον Φιλοκλέα. τῶν δὲ ναυ-
 μαχησάτων φρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν, καὶ
 Αεισοθήνης, οὗκ ἀπῆλθον ἐς ἀδελφάς· τῶν δὲ ἐξ
 κατὰ πλεύσασάντων, Γεεικλέους, καὶ Διομέδον-
 τος, καὶ Λισίης, καὶ Αεισοκράτους, καὶ Θερασύλη,
 καὶ Ερασιπίδου, τῆς Ἀρχέδημος τότε πρῶτος ἦν·
 Β ἐν ἀδελφάς, καὶ τῆς Δεκελείας ὅτι μὴ ἔμελλος, καὶ
 Ερασιπιδὴ ὅτι ἐκ τῶν φρατηγῶν, κατηγέρθη ἐν
 δικαστηρίῳ, φάσκων ἕξ ἑλλης πόντου αὐτῷ ἔχειν
 χρήματα ὄντα τῷ δήμῳ. κατηγέρθη δὲ καὶ πρὸς
 τῆς φρατηγίας. καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ, δῆσαι
 τῆς Ερασιπιδῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ βελήδιη
 ῥωπῷ οἱ φρατηγὸι πρὸς τὴν ναυμαχίαν, καὶ
 μεγάλους τῶν χιμῶνος. Τιμηκράτους δὲ εἶπόν-
 τος, ὅτι καὶ τοὺς ἄλλοις χρήματα ἐς τὸν δῆ-
 μον πρὸς ἀδελφάς, ἢ βελήδιη ἔδρασε. μετὰ δὲ ταῦ-
 τὰ ἐκκλησία ἐγχετο, ἐν ἧ τῶν φρατηγῶν κα-
 τηγέρων ἄλλοι τε, καὶ Θεραμίδης μάλιστα,
 δικαστοὺς εἶναι λέγων λόγους ἕταροισιν, δῆσαι οὗκ
 ἀνείλοντο τοὺς ναυαγίαι, ὅτι μὲν γὰρ ὁ δὲ ἐνός δῆ-
 λος καὶ ἀπῆλθον, ὅτι πολλοὺς ἐπέδεικνυ μὲν τῶν
 εἰον, τῶν δὲ ἐπέμψαν οἱ φρατηγὸι ἐς τὴν βελήδιη καὶ
 ἐς τὸν δῆμον, δῆσαι ὁ δὲ ἐν ἀπῆλθον, ἢ τῶν χιμῶ-
 να. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ φρατηγὸι τῆς βελήδιης ἐκα-
 τὰ ἀπελογήσατο (καὶ γὰρ πρῶτος ἐν σφίσι λό-
 γος καὶ τῶν νόμων) καὶ τὰ πεπραγμένα διεγῆ-
 νον, ὅτι αὐτοὶ μὲν ὅτι τὴν πολεμικὴν πλέοιεν, τῶν
 δὲ ἀνείρεσιν τῶν ναυαγῶν πρὸς ἀδελφάς τῶν
 φρατηγῶν ἀδράσιν ἰχθυοὺς καὶ ἐφρατηγί-
 χασιν ἦδ' ἢ, Θεραμίδης καὶ Θερασύβουλος, καὶ
 ἄλλοις τοιοῦτοις· καὶ εἶπεν γὰρ πιας δέοι πρὸς
 τῆς ἀνείρεσεως, ὁ δὲ ἐν ἄλλον ἔχειν αὐτοὺς ἀ-
 πῆλθαι, ἢ τούτοις, οἷς πρῶτος ἔρη. καὶ οὐχ
 ὅτι γὰρ κατηγέρων ἢ μὲν, ἔφασαν, ψάσο-
 μεθα φάσκοντες αὐτοὺς αἰτίους εἶναι, ἀλλὰ ὅ
 μέγιστος τῶν χιμῶνος εἶναι ὅ καλῶσαι πλὴν
 ἀνείρεσιν. ταῦτων δὲ μὲν πρῶτος παρείχοντο
 τὴν κυβερνήται, καὶ ἄλλοι τῶν συμπελοόν-
 των πολλοὺς. ταῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν
 δῆμον. ἐβουλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδίων τῶν
 εἶγνασθαι αἰσάνοι. ἔδοξε δὲ ἀναβαλέ-
 σθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν· (τότε γὰρ ὄντα
 ἴω,

Αρχέδη-
μος ὁ πρῶ-
τος τότε
ἦν.
† Διακε-
λείας

βελήδιης

ἡ, καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἀν' καθ' ἑαυτῶν) πλὴν δὲ
 βουλῶν παρ' ἐβουλόσασαν ἐξενέκλειν ὅτ' ἔσ-
 πω οἱ ἄνδρες κρίνοιντο. μὲν δὲ ταῦτα ἐγύρετο
 ἀπαύρεια, ἐν οἷς οἵτε πατέρες καὶ οἱ ζυγ-
 γηῖς, ξυῖοι σφίσι ἀντίοι. οἱ οὖν παρ' τὸν Θη-
 ραμνίω παρεπλάσαν ἀνδράποισι μέλα-
 ναίματ' ἔχοντας, καὶ ἐν χροῖ κεκαρμένους
 πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἵνα παρ' οὖν τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἤκειεν ὡς δὴ ζυγῆς ὄντες τῶν ἀπο-
 λωλότων, καὶ Καλλιξένον ἐπεισαν ἐν τῇ βου-
 λῇ κατηγόρην τῶν στρατηγῶν. εἰ τ' οὖν ἐκ-
 κλησίαν ἐποίου, ἐς ἡν ἡ βουλή εἰς ἐμύγετι πλὴν
 ἑαυτῆς γνώμῃ, Καλλιξένου εἰπόντος πλὴν δὲ.
 ὅτι τῶν τε κατηγορευμένων [χρ.] τῶν στρα-
 τηγῶν, καὶ ἐκείνων ἀπολορευμένων ἐν τῇ
 τ' ἑσπέρα ἐκκλησίᾳ ἀκκήρασι, ἀφ' ἧς φη-
 σαομαι ἀπλωαίσι πύργου χρ.] Φυλάξ, τείνει
 δὲ ἐς πλὴν φύλην ἐκείνην δύο ὑδρίας ἐφ' ἐκεί-
 ην δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτ' ἂν δοκῶσιν
 ἀδικεῖν οἱ στρατηγοί, οὐκ ἀνείλοισι τῆς νικῆ-
 σαίτας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἐς πλὴν ἑσπέραν
 φησισαομαι ὅτ' ἂν μὴ, ἐς πλὴν ὑφ' ἑρῶν. αἱ δὲ δό-
 ξωσι ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ τοῖς ἐν-
 δεκα ἑξαδωδύμασι, καὶ τὰ χροῖματ' ἀημο-
 σιδύσαι. ὃ δὲ ὅτι πέντε τὸν τ' ἡεῖ εἶ) παρήλαθε
 δὲ πρὸς πλὴν ἐκκλησίαν, φάσκων ὅτι ἰδύχους
 ἀλφίτων σαδύμασι ὅτι πέντε δὲ αὐτῶν τῆς
 ἀπολυμένων, εἰ σαδύμασι, ἀπαγγέλαι τὰ δὴ
 μα, ὅτι οἱ στρατηγοί οὐκ ἀνείλοισι τῆς αἰείσοις
 ἡεῖ τ' πατρίδος ἡμοσίδυσι. τὸν δὲ Καλλι-
 ξένον παρ' ἐκαλέσαντο, παρ' ἄνομα φάσκοντες
 ζυγῆς φησισαομαι, Εὐρυπτόλεμος ἢ ὁ Πησιαά-
 πνις. ὃ δὲ κλος, καὶ ἄλλοι τ' πνις τῆ δῆμου ταῦτα ἐπὶ
 δῆμοι τῶν
 ταῦτα
 ναυ. ὃ δὲ πλῆθος ἐβόα, δῆλον εἶ), εἰ μὴ πρὸς ἐκ-
 κλησίαν τὸν δῆμον παρ' ἑαυτῶν, ὃ ἀν' βούληται, καὶ ὅτι
 τούτοις εἰπόντος Λυκίσκου, καὶ τούτοις τῇ αὐτῇ
 φησισαομαι κήρυκα, ἢ παρ' καὶ τῆς στρατηγῶν, εἰ
 μὴ ἀφ' ἑαυτῶν πλὴν ἐκκλησίαν, ἐπεθορύβησε πᾶ-
 λιν ὁ ὄχλος, καὶ ἡεῖ ἀφ' ἑαυτῶν ἀφίεναι τῆς
 κλησίδε. τῶν δὲ πρυτάνεων ἐφάσκοντων παρ' ἑ-
 σπέραν πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν νόμον, αὐ-
 τῆς Καλλιξένου αἰαβάς κατηγόρῃ αὐτῶν τῶν
 αὐτῶν. οἱ δὲ ἐβόων καλῶν τῆς οὐ φάσκοντες. οἱ
 δὲ πρυτάνεως φοβηθέντες, ὡμολόγησαν πᾶ-
 ντες παρ' ἑαυτῶν, πλὴν Σωκράτους τῆς Σω-
 κροῦ. οὐκ ἔφη δὲ οὐκ ἔφη δὲ ἢ χρ.] νόμον

Aiam ferius esset, ac manus haud cerneret: senatumque, re prius deliberata, referre ad populum debere, quo pacto de horum causa in iudicio cognoscendum esset. Sequuta sunt Apaturia, quo festo inter se parentes & cognati conveniunt. Quapropter hisce feriis amici Theramenis homines complures, ad cutem usque rasos, nigris vestibus induunt: ut itaquam eorum, qui periissent, propinqui hoc habitu ad populi conventum accederent. Præterea Callixenum permouent, ut duces in senatu accusaret. Hinc ad concionem populum aduocant, in qua senatus ad populum, recitante Callixeno, decretum huiusmodi retulit: Quia concione proxima tam illorum, qui duces accusarunt, quam ipsorum duces se purgantium audita sunt orationes: Athenienses vniuersi tributim suffragia ferunt: in tribu qualibet vrnæ binæ collocantur: itidem qualibet in tribu caduceator proclamato, ut cuicumque videantur iniuste duces fecisse, qui ciues nauali prælio victores non sustulerint, is priorem in vrnâ calculum coniciat: cui contra, in posteriore. Quod si eos iniuste fecisse visum fuerit, morte multantur: undecim viris traduntur: bona publicantur: eorum decumæ Mineræ sunt. Prodiit & alius quidam in conuentum, qui se in vase farinario diceret incolumem euasisse: madaisse autem sibi eos, qui periissent, ut si quidem saluus euaderet, exponeret populo; non sustulisse duces eos ciues, qui pro patria fortissime se gessissent. Nonnulli Callixenum scripti contra leges decreti prouocando postulabant, id quod etiam Euryptolemus Pisiadæ filius, & quidam alij e populo sentire se profitebantur. At plebs indignum esse clamitare, non concedi populo, ut quod ipse velit, agat. Quumque Lyciscus diceret, eodem modo de his etiam cognoscendum esse, quo iam de ducibus cognoscetur, ni concioni ius suum permetterent: rursus a plebe tumultuatum est, atque illi finem postulandi Callixenum facere coacti sunt. Quum vero Prytanes se permissuros negarent, ut præter legem in suffragia iretur: rursus adscendens Callixenus, eadem ob causam eos accusabat. Tum clamare populus, ut arcesserentur, quotquot adferri nollent. Heic Prytanes omnes metu perculsi, permissuros se dicebant, ut suffragia ferrentur: extra unum Socratem Sophronisei filium, qui aliud quidquam facturum se negabat, quam quod esset legi

† quibus
 sabbatis,
 suffragia
 ferebantur.

Senatus con-
 sultum de
 ducibus.

† Scilicet
 rerum ca-
 pitalium.

† Senatus
 Atheniensis.
 Consule Athenag. 5.
 Suidam. p. 110, 15.
 Plato in
 Gorgia.

Socratis
 constantia.

Euryptolemi produci- bus ora- tio.

consentaneum. Secundum hæc, suggestu A
 consensu, hanc Euryptolemus produci-
 bus orationem habuit: Equidem in hunc
 locum, Athenienses, partim Periclem ne-
 cessarium & propinquum meum, & Dio-
 medontem amicum accusaturus adscen-
 di: partim eisdem defensorus: partim con-
 sulturus vobis ea, quæ conductura patriæ
 toti arbitror. In hoc igitur eos accuso,
 quod collegis suis, litteras ad Senatum po-
 pulumque missuris, persuaserint; se The-
 rameni, ac Thrasybulo, negotium tollendi
 naufragos cū XLVII nauibus dedisse, quod B
 illi imperatum sibi non fecerunt. Nunc enim
 communem culpam sustinent, quæ
 priuatim ex illorum delicto prouenit: &
 sua tum in eos usurpata humanitate sei-
 pso in discrimen mortis coniecerunt, ho-
 rum ipsorum, & aliorum quorundam in-
 fidiis petiti: quod tamen periculum vereri
 non debent, si quidem mihi vos parebitis,
 & iuste sancteque vosmet geretis. Hinc et-
 iam vel maxime rei veritatem intelligetis,
 neque metuendum vobis erit, vt posthac
 pœnitentia ducti, in duo vos omnium ma-
 xima, nimirum in Deos, & in vosmet ipsos,
 deliquisse deprehendatis. Consulo autem
 vobis illa, in quibus nec a me, nec abs quo-
 quam alio circumueniri dolo poteritis: &
 in eos, quos deliquisse cognoueritis, non
 solum vniuersos, sed etiam singulos, qua-
 cumque voletis pœna, animaduertetis; tan-
 tum vno eis die concesso, si quidem am-
 plius impetrari non potest, quo sese defen-
 dant: ne plus aliis fidei, quam vobis ipsis
 habeatis. Vestrum vero, Athenienses, ne-
 mo nō nouit, † Canoni decretum grauissi-
 mum esse; quod mandat, vt si quis popu-
 lum Atheniensem læserit, in vinculis apud
 populū causam dicat: & si damnatus il-
 lata iniuriæ fuerit, necatus in † Barathrum
 abiiciatur, bonis publicatis, & eorum de-
 cema Mineruæ consecrata. Ex huius de-
 creti formula cū ducibus agi volo, ac pro-
 fecto, si quidem ita vobis videbitur, pri-
 mum omnium cū Pericle necessario meo.
 Nam maximo mihi dedecori fuerit, pluris
 hunc a me, quam rempublicam fieri. Sin
 hoc maletis, ex ea lege de his cognoscite,
 quæ de sacrilegis ac proditoribus lata est:
 vt si quis vel hanc urbem prodiderit, vel res
 sacras furto subtraxerit, causa pro tribu-
 nali cognita damnetur: in Attica non se-
 peliatur: fisco bona ipsius addicantur. Ha-
 rum legum vtram maletis, Athenienses,
 secundum eam de his hominibus singulis
 iudicate, diuisis diei tribus partibus: quarū

† al. Cano- ni

† Locus A thenis. In scrpt. Ari stoph. in Pluto.

ποίησιν. μὲν δὲ ταῦτα αἰαβάς Εὐρυπτόλεμος
 ἔλεξεν ὑπὸ τῆς στρατηγῶν τῶνδε· Τὰ μὲν κατη-
 γρησῶν, ὡς ἄνδρες ἀθλιῶται, αἰέτην ἐν τῷδε
 Περικλέους, αἰαθῆς μοι ὄντος καὶ ἐπιτηδείου,
 καὶ Διομέδοντος φίλου· τὰ δὲ ὑποφάρα πολλοῦ
 σόμματος τὰ ὅτι, ἔμβροχθῶσαν ἄ μοι δοκῆ ἄρῃσα
 εἶ) ἀπάση τῇ πόλει, κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν,
 ὅτι ἔπεισαν τὸς ξυμάρχους, βουλευμένους
 πέμπειν γράμματα τῇ τε βουλή καὶ ὑμῖν, ὅτι
 ἐπέταξαν τὰς Θηραμίδος καὶ Θερασέως τε
 ναυαγῶν καὶ ἐπιπέσειν αἰετέσθαι τὸς
 ναυαγῶν, οἳ ὅσον αἰετέοντο. εἴτα νῦν τῶν αἰ-
 τῶν κρινῶ ἔχοισιν, ἐκείνων ἰδίᾳ ἀμφοτέρων·
 καὶ ἀπὸ τῆς τότε φιλανθρωπίας, νῦν ὑπὸ ἐκεί-
 νων τε, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβροχθῶσιν, κιν-
 δυλώσειν ἀπολέσθαι ἑκ, αἰ ὑμῶς γὰ μοι πεί-
 θοσθε, τὰ δίκαια καὶ ὅσα ποιῶντες· καὶ ὅταν μά-
 λισ ἄληθῆ πείθεσθε, καὶ μετανοήσαντες, ὑ-
 στρον δὴρήσεισθαί αὐτοῖς ἡμῶν τῆς εἰς τὰ
 μέγιστα, θεοῖς τε καὶ ὑμᾶς αὐτοῖς. ἔμβροχθῶ δὲ
 ὑμῖν, ἐν οἷς ἔθ' ὑπὸ ἐμοῦ οὐθ' ὑπὸ ὁσδεῖος
 ἀνέσθιν ἔξαπατηθῆναι ὑμᾶς, καὶ τὸς ἀδι-
 κηῶν τῶν εἰδούτων καὶ ἄσθεσθε ἢ ἂν βέλεσθε δι-
 κη, καὶ ἄμα πᾶσι, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον, εἰ μὴ
 πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὸ
 αὐτῶν ἀπολογησάσθαι, μὴ ἄλλοις μάλλον
 πιστεύοντες, ἢ ὑμῖν αὐτοῖς. ἴσθε δὲ, ὡς ἄνδρες ἀθη-
 ναῖοι, πρῶτες ὅτι τὸ † Κανόνου ψήφισμα ἔστιν ^{Κανόνος;}
 ἰσχυρότατον, ὃ κελύει, εἰ τις τῆς ἀθλιῶν <sup>ἀπὸ Χα-
 ράνου.</sup>
 δῆμον ἀδικῆ, δεδεμένον ἀποδικεῖν ἐν τῷ δῆ-
 μῳ καὶ εἰὰ κατὰ γνώμην ἀδικεῖν, ἀποθανοῖται
 εἰς τὸ βάραθρον ἐμβροχθῶσιν τὰ ὅτι χεῖμα ἔσθαι
 αὐτῶν δὴ μὲν θλιῶν, καὶ τῆς θεοῦ τῶ ἐπιδέκτατον
 τῶ. καὶ τὸ τῶ ψήφισμα κελύει κρίνεσθαι
 τὸς στρατηγῶν, καὶ τῶ δία, αἰ ὑμῖν γὰ δοκῆ,
 πρῶτον Περικλέα τὸν ἐμοῖ πρῶτον κρινεῖν. αἰ-
 σρόν τ μοι ἔστιν, ἐκείνον πρῶτον ποιεῖσθαι γὰρ μοι
 ἢ τὸ πᾶσι πόλιν. τὸ δὲ εἰ βούλεσθε, καὶ τὸ τῶν ἄλλων
 τὸν νόμον κρίνατε, ὅς ἔστιν ὅτι ποῖς ἰεροσούτοις ^{πόλιν.}
 καὶ πρῶτον, εἰ τις ἢ πᾶσι πόλιν πρῶτον κρινεῖν,
 ἢ τὰ ἰερέα κλέπει, κρινεῖται ἐν δικαστηρίῳ, αἰ
 κατὰ γνώμην, μὴ ἄφρων ἐν τῇ ἀπικῆ τὰ ὅτι
 χεῖμα ἔσθαι αὐτῶν δημόσια εἶ). τῶτων ὅποτέ-
 ρα βούλεσθε, ὡς ἄνδρες ἀθλιῶται, τὰ νόμῳ * ^{δηρη-}
 κρινεῖσθαι οἱ ἄνδρες καὶ ἕνα ἕκαστον, * ^{κρίναν}
 ρημῶν τῆς ἡμέρας τῶ καὶ ἡμερῶν ἐνός μὲν ^{τῶ πρῶτον}
 ἐν ᾧ ^{μερῶν}

είδπε

Κανόνος; ἀπὸ Χα- ράνου.

πόλιν.

* δηρη-

κρίναν

τῶ πρῶτον

μερῶν

ἐν ᾧ

ἐν ᾧ συλλέγεσθαι ὑμᾶς δὲ, καὶ ὄψεσθαι φιλίζεσθαι, εἰ
 αὐτὸ ἀδικεῖν δοκῶσιν, εἰ μὴ ἐμὴ ἑτέρος δὲ, ἐν ᾧ
 κατηγορήσεται ἑτέρος δὲ, ἐν ᾧ ἀπολογήσεται. Ἐὐ-
 πίων ὁ γηγορεύων, οἱ μὲν ἀδικεῖν τελευτῶν) τὸ
 μέγιστος ἡμμερίας, οἱ δὲ αἰσχροὶ ἐλευθερωθή-
 σον) ὑφ' ὑμῶν, ὡς ἀθηναῖοι, καὶ ἐκ τ' ἀδικησάντες
 ἀπολογῶν) ὑμῶν ὅτι τὸ νόμον ἀσεβῆσαι καὶ εὐ-
 ορκεῖν τε κρινῆτε, καὶ ἔξυμπολεμήσειε λαχε-
 δαμῶνι οἱς, τοῖς ἐκείνους ἐβδμήκοντα ναῦς ἀφε-
 λομήεις καὶ νενικησῆσθε, τῶν τοῖς ἀπολλύων
 ἀκρίτοις τῶν τ' νόμον. τί ὅτι καὶ δεδῶστε, σφό-
 δρα ἔτι περὶ εἰσαθε, ἢ μὴ ἔχ' ὑμῶν ὅτι ἀβελή-
 ατε ἀποκλείητε, καὶ ἐλευθερώσητε, ἀλλ' ἔτι τ' νό-
 μον κρίνητε, ἀλλ' οὐκ αὖ τῶν τ' νόμον, ὡς ἔφα-
 Κωνίξενος τ' βελήν' ἔφησεν, ἐς τὸ δῆμον ἐσενε-
 κῆν μὲν ψήφω. ἀλλ' ἴσως αὖ πῖνα καὶ οὐκ αἴτιον
 οἶντα ἀποκλείητε, μεταμῆσθ' ὅτι ὑπερῶν, ἀνα-
 μνήσθητε ὡς ἀγαθὸν καὶ ἀνοφελές τ' ἦδη ἔστι,
 πρὸς δὲ ἔπει, καὶ πρὸς θανάτου ἀθρόους ἡμῶν
 τικῆτες, διὰ δὲ ἀν' ποιήσθη, εἰ Ἀριστάρχω μὲν
 πρὸς τὸν δῆμον καὶ ἀλύοντι, εἴτα ὅτι Οἰνόπυ
 πρὸς ἰδόντι θησάοις πολεμίοις οὖσιν, ἔδδλε ἡ-
 μέραν ἀπολογήσασθαι, ἢ ἐβέλετο, καὶ πάλλα
 καὶ τὸ νόμον πρὸς ἕτερο τῶν ὅτι στρατηγῶν τῶν
 πρῶτα ὑμῖν καὶ γνώμην πρὸς ἑαυτῶν, νική-
 σασθαι ὅτι τῶν πολεμίων, τ' αὐτῶν τῶν ἀπο-
 φησῆτε. μὴ ὑμῶν ἴε, ὡς ἀθροῦσιν, ἀλλ' ἑαυτῶν
 οἶντα τῶν νόμοις, δι' οὓς μέγιστα μέγιστοι ἔστε,
 φυλάττοντες, ἀλλ' οὐ τούτων μηδὲν πρὸς ἑαυ-
 τῶν εἰσαθε. ἐπὶ μὲν ἑλθεῖ ὅτι ἐπὶ αὐτὰ τὰ πρὸς
 γμάλα, τ' κατὰ καὶ αἰ ἀμύρτια δοκῶσι γηγορή-
 σασθαι τοῖς στρατηγῶν. ἐπεὶ γὰρ κρατήσασθαι τῆ
 ναυμαχίας ἐς τὸ γλῶ κατέπλευσαν, Διομέ-
 δων μὲν ἐκέλευεν ἀναρῆσθαι ὅτι κέρως ἀ-
 πύρτας ἀναρῆσθαι τὰ ναυάγια καὶ τῶν ναυαγῶν
 Ερασιδῆος ὅτι τῶν ἐς μιτυλήνην πολεμίων
 τ' ἑαυτῶν πλὴν ἀπύρτας Θερασύλος δὲ ἀμ-
 φότερα ἔφη γηγορήσασθαι, ἀν' τῶν μὲν αὐτῶν καὶ ἀλί-
 πτωσι, τ' ὅτι τῶν πολεμίων πλέωσι. καὶ δο-
 ξάντων τῶν καὶ ἀλιπῶν βῆς ναῦς ἑκασον ἔκ-
 τ' αὐτῶν ἑμμερίας, τ' στρατηγῶν ὅκτω ὄντων, E
 καὶ τῶν τ' παξιαρχῶν δέκα, καὶ τῶν τ' σαμίων
 δέκα, καὶ τῶν τ' ναυαρχῶν βῆς. αὐτὰ ἀπασα
 γηγορήσασθαι καὶ τετραρχῶντα, τέταρες πρὸς
 ἐκείνην ναῦν, τ' ἀπολωλῶν δώδεκα ἕσων.

Una vos conveniatis, perque calculos indage-
 tis, sintne fontes hi viri, nec ne: altera vero
 accusentur: tertia sese defendant. Id si fiat,
 homines iniurij supplicium gravissimum
 incurrunt: & extra culpam positi, a vobis,
 Athenienses, liberati per iniuriam non op-
 primuntur. Vos etiam ex legis sententia re-
 ligiose ageris, atque in hoc iudicio sacra-
 mento vestro satisfacietis, neque cum La-
 cedamonis patriam oppugnabitis: quod
 omnino caderet in vos, si hos duces, qui
 eis proelio victis LXX naues ademerunt, in-
 demnatos contra legem de medio tolle-
 retis. At quid tandem illud est, quod dum
 tantopere veremini, tanta cum festinatio-
 ne properatis? an hoc, ne liceat vobis, que-
 cumque volueritis, vel interficere, vel li-
 berare, si secundum legem, ac non prater
 legem iudicaveritis? quemadmodum Cal-
 lixenus senatui persuasit, ut ad populum
 de iudicandis omnibus eodem suffragio,
 referretur. At enim si quem innocentem
 interfeceritis, cuius deinde vos pœniteat,
 velim in mentem vobis veniat, quam id
 triste futurum sit, & inutile: ac praterea, si
 a iudicio aberraveritis. Indignum vero fu-
 erit Aristarcho, qui antehac statum po-
 pularem evertere voluit, ac deinde The-
 banis hostibus nostris Oenoe prodidit,
 diem ad defendendum se arbitrato suo con-
 cessum a vobis fuisse, atque alia secundum
 legem permissa: nunc ducibus illis ea de-
 negari, qui omnia ex sententia vestra ges-
 serunt, ac victoria de hoste potiti sunt. Ne
 hoc feceritis, ciues, sed legibus vestris ob-
 servatis, per quas in primis ad maximam
 hanc potentiam peruenistis, nihil absque
 his faciendum existimate. Ad res ipsas vos
 convertite, in quibus deliquisse duces vi-
 deantur. Posteaquam navali proelio victo-
 res ad litus classem subduxere, cœsunt Dio-
 medon, ut vniuersis copiis in cornu ductis
 nauium fragmina cum naufragis tolle-
 rentur: Erasnides autem, ut vniuersa
 cum classe quam celerrime aduersus illos
 hostes, qui erant apud Mitylenen, nauiga-
 rent: tertius Thrasyllus aiebat, vtrumque
 fieri posse, si naues partim istis relinque-
 rent, partim in hostem ducerent. Hac sen-
 tentia comprobata visum, ut quoniam VIII
 essent duces, quisque de classe sua naues tres
 relinqueret, vna cum X tribunorum nauibus,
 X Samiorum, tribus nauarchorum. Hæ omnes
 XLVII nauium numerum explent. Itaque
 futurum erat, ut naues quatuor circa v-
 nam ex iis, quæ naufragium fecerant, occuparentur: Erant enim illæ omnino XLII.

ἀδικως
 ἀπολ.
 τῆ δὲ τὸ
 εἰ εἶσαι,
 consule
 Not.

† καὶ α

† Consul
Thucydi-
dem in 2

Ex iis autem triremium præfectis, qui re-
 lieti fuere, Thrasylbulus & Theramenes e-
 rant, is qui concione proxima duces accu-
 sauit. Cum reliquis nauibus duces aduer-
 sus classẽm hostilem perrexere. Quid ho-
 rum nõ recte atq; ordine gestum? Quam-
 obrem æquum est, vt eorum, quæ aduer-
 sus hostem non satis benegesta sunt, ij ra-
 tionem reddant, qui hostibus oppositi fu-
 erunt: itidemque de illis, qui quum nau-
 fragorum tollendorum curam mandatam
 sibi esse scirent, imperata ducum non fece-
 runt, iudicium institui, cur id facere ne-
 glexerint. Equidem pro vtrisque tantum
 dicere possum, impediuisse tempestatem,
 quo minus ea facerent, quæ duces manda-
 rant. Atque huius rei testes sunt illi, qui for-
 tuito salui euaserunt: quorum e numero
 est vnus ex ducibus nostris, in naui demer-
 sa conseruatus: de quo nunc eosdem cal-
 culos ferri volunt, quos de iis, qui impera-
 ta non fecerunt: quum tamen id temporis
 etiã ipse tollẽtium ope indiguerit. Quam-
 obrem nolite, ciues, in victoria secundoq;
 rerum successu ita vosmet gerere, quem-
 admodum victi & aduersa vli fortuna so-
 lent. Nolite committere, vt iniqui rerum
 aestimatores videamini, quum hæc diuini-
 tus profecta necessitate quadã acciderint:
 neque proditiõnis eos condemnate, qui
 per tempestatem imperata facere non po-
 tuerunt, quum fuerit ea potius quedam fa-
 cultatis inopia. Multo agetis æquius, si hos
 victoria potitos coronis ornabitis, quam si
 quorumdam improborum in gratiam eos
 morte multaueritis. Hac oratione habita,
 Euryptolemus rogationem tulit: vt ex Can-
 noni decreto seorsum de quolibet ducum
 cognosceretur. Senatus autem sententia
 erat, vt vno suffragio de omnibus iudica-
 retur. De his quum calculi ferrentur, pri-
 mum in Euryptolemi sententiam itum est.
 Verum interposito iureiurãdo petente di-
 lationem Menecele, quum iterum suffragia
 colligerentur, senatus est probata sententiã.
 Secundum hæc duces viii, qui pugnam il-
 lam naualem pugnaverant, damnati sunt:
 Ex iis vi qui aderant, interemtj. Neq; mul-
 to post, quum Athenienses facti peniteret,
 decretum est promulgatum: vt eos de ca-
 lumnia liceret accusare, qui populum de-
 cepissent; atq; vt iidem in ius vocati, dum
 cognitio facta esset, vadimonium præsta-
 rent. Ex his vnum esse Callixenum. Sũt & alij quatuor delati, & ab iis vinciti, qui nomine
 ipsorum satisfecerant. Sed quũ deinceps seditio quedam coorta esset, in qua Cleophon
 est interfectus: hi quatuor aufugere prius, quã iudicium de ipsis factum esset. Callixenus
 id temporis in vrbe quum rediisset, quo & alij de Piræo: exofus vniuersis, fame periit.

Duces in iu-
 sic damna-
 tur & in-
 terficiuntur.

τῶν καὶ ἀδελφῶν φέντων τὰ ξιάρχων ἢ ὁ Θεοσὺ πενητα-
 βυλος καὶ Θεραμένης, ὅς ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκ-
 κλησίᾳ κατηγόρη τὸν στρατηγῶν. τὸ δὲ δήμους ναυ-
 σὶν ἐπλεονέβη τὰς πολεμίας. τί τῶν οὐχί-
 χθρῶς καὶ κελῶς ἐπράξαν, ἐκὲν δίχαστον, τὰ μὲν
 πρὸς τοὺς πολεμίας μὴ καλῶς ἐπράξαντα,
 τοὺς πρὸς τῶν παρθένας ὑπέχθη λόγον. τὸς δὲ
 πρὸς τὸ ἀνείρεσιν, μὴ ποιῆσαι τὰς ἀοὶ στρατηγῶν
 ἐκέλευε, ὅτι πρὸς ἀνείροντο κρίνεσθαι. τὸς δὲ
 ἔχω εἰπεῖν ὑπὲρ ἀμφοτέρων, ὅτι ὁ χιμῶν διε-
 κωλυσε μὴδὲν ἐπράξαν ὧν οἱ στρατηγῶν τὸ παρε-
 κελύσαντο. τῶν δὲ μῦθους οἱ σωθέντες ἀπὸ
 τῶν ἀδελφῶν, ὧν εἰς τὴν ἡμετέραν στρατηγῶν ὅτι
 καταδύσης νεῶς τὸς πρὸς, ὅν κελῶσι τῇ αὐτῇ
 ψήφῳ κρίνεσθαι, καὶ αὐτὸν τότε δέομαι ἀνείρε-
 σεως, ἢ πρὸς τοὺς ἐπράξαντα τὰ πρὸς αὐτῶντα,
 μὴ τοῖσι, ὧν ἀδελφοὶ ἀθναῖοι, αἰτὶ μὲν τὴν νίκης
 καὶ τὴν δὲ τύχης ὁμοία ποιῆσει τοῖς ἡττημένοις
 τὴν καὶ ἀτυχούσιν αἰτὶ τὸ ἐκ τῆς αἰαδῆτων ἀ-
 γνωμοσίᾳ δόξη, πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀγνοῦντες αἰτὶ
 τῶν ἀδελφῶν, ἐκ τῆς χιμῶν ἀθναῖοι ἀθναῖοι
 χιμῶνα ἐπράξαν τὰ πρὸς αὐτῶντα διὰ πολὺ
 δίχαστον, ἐπὶ αἰοῖς ἡρώων τοὺς νικάντας, ἢ
 θανάτῳ χιμῶν, ποιησίς ἀθναῖοις πρὸς με-
 νης. ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος, ἐπράξε γνώ-
 μην, καὶ τὸ Καιῶν ψήφισμα κρίνεσθαι τὸς ἀ-
 θνας, διὰ ἕκαστον ἢ τὸ βελῆς ἢ μὴ ψήφῳ
 ἀπὸ τῶν κρίνειν. τῶν δὲ ἀθναῖοι ἀθναῖοι, ὅ
 μὲν πρὸς ἐκρίναν τὸν Εὐρυπτόλεμον. ὑπομι-
 ναῖον δὲ Μενεκλέους, καὶ πάλιν ἀθναῖοι ἀθναῖοι
 ἀθναῖοι ἀθναῖοι, ἐκρίναν τὸν βελῆς. καὶ μὲν ταῦτα
 κατεψηφίσαντο τὸν ναυμαχησάντων στρατηγῶν,
 ἰκτῶ ὄντων. ἀπέθανον δὲ οἱ παρθένας ἕξ, καὶ οὐ
 πολλῶν χιμῶν ὑπερῶν μετέμχε τοῖς ἀθναῖοις,
 καὶ ἐψηφίσαντο, οἵπινες τὸν δῆμον ἐξήπαθησαν,
 πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν εἶ, καὶ ἐψηφίσαντο κατὰ τῆς
 εἰς ἀθναῖοι εἶ, καὶ Κημίζεον τῶν πρὸς. πρὸς
 ἐψηφίσαντο καὶ καὶ οἱ τέτταρες, καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ
 τῶν ἐψηφισάντων. ὑπερῶν δὲ εἰς αὐτοὺς πινος γε-
 νομένης, ἐν ἣ Κλεοφῶν ἀπέθανεν, ἀπέδρασε
 ἕτοι πρὸς κριθῶν. Κημίζεον δὲ κατελθὼν,
 ὅτε καὶ οἱ ἐκ πρὸς εἰς τὸ ἀθναῖοι, μισούμενος
 ὑπὸ πρὸς, λιμῶ ἀπέθανεν.